

Diversification and intensification of rice-based cropping systems in lower Myanmar (SMCN/2011/046)

**Guidelines for Production,
Postproduction, and Management
of Rice in Rice-Pulse Systems:
A Case in Myanmar**

မြန်မာနိုင်ငံရှိ စပါး - ပဲမျိုးစုံ စိက်ပျိုးနည်းစနစ်တွင်
စပါးစိက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှုနှင့် ထုတ်လုပ်ပြီးနောက်ပိုင်း
လုပ်ငန်းစဉ်များ စီမံခန့်ခွဲမှုလမ်းညွှန်

To improve farmer profitability through the development of best practices for rice production, including postharvest management, and innovative approaches to improve productivity of rice-based systems

IRRI-GRISP Program

Theme 3: Ecological and Sustainable Management of Rice-based Production Systems

စပါးအခြေခံသည့် ထုတ်လုပ်မှုနည်းစနစ်များအပေါ်
ရေမြေသဘာဝအရ တည်တဲ့ခိုင်မြေသည့် စီမံခန့်ခွဲမှုများ

"This booklet is printed based on the result of highlights of case studies conducted in Maubin Township, Ayeyarwaddy region and Daik Oo Township, Bago region

© **International Rice Research Institute**

First printing, 2016

Introduction

Myanmar is well endowed with land and water resources but much needs to be done to improve the yield and productivity of farmers adopting rice-rice and rice-pulse cropping systems. Field research conducted since 2012 has shown that farmers can obtain higher yield with the availability of varieties tolerant of environmental stresses such as submergence, salinity, and drought. These varieties, when grown with better management practices, can substantially increase yield and income. Appropriate varieties and better crop management options are just part of the requirement for improving productivity. Other concerns need to be addressed also to fully realize the benefits, such as postharvest management to have good-quality grains for a higher market price.

The major rice-growing areas in the lower part of Myanmar are in the delta region composed of Ayeyarwady, Yangon, and Bago regions. These areas are naturally provided with deltaic alluvial soil and abundant monsoon rainfall. Planting of rice in the monsoon season is from May to June and harvesting occurs in October to November, whereas planting of summer rice is from November to December and harvesting takes place in April to May. During the monsoon season, Myanmar's rainfall in the delta and coastal region is sufficient for growing rice without supplemental irrigation from dams, river and stream diversions, or groundwater. However, with limited drainage structures, instability of production and risks of flooding and stagnant water are common

constraints (Denning et al 2013, Naing et al 2012, Thant et al 2010). On the otherhand, growing rice during the summer season is a big challenge because irrigation facilities are limited. About 16% of the net area sown to different crops was serviced by an irrigation system from 2000 to 2013; thus, the majority of rice fields were left fallow or planted immediately after the rice harvest to short-season upland crops such as pulses and oilseed crops to maximize use of the remaining soil moisture.

In Myanmar, rice was formerly sown only as a monsoon crop in the rainy season. The double-rice cropping system was introduced in 1992-93 where irrigation water was available during the summer season (Naing et al 2012, Thant et al 2010). The development of short-maturing and high-yielding rice varieties (HYVs) favored the adjustment of the cropping calendar and avoided the risks of abiotic stresses such as flooding and drought. According to MOAI (2014) data, rice was sown on about 8.0million hectares in 2009-11 and declined to about 7.28 million ha in 2013-14, with average yield of 78 basket/acre. Rice production is higher during the monsoon season but average grain yield during the summer season is higher than in the monsoon season.

Best Management Practices

A. Best management practices in transplanted rice

Selection of suitable varieties

Choose varieties that have characteristics such as high yield, tolerance of drought or submergence during monsoon cropping, resistance to prevailing pests and soil problems, suitable duration, and good eating quality (Table 1).

Land preparation

- Land preparation for rice cultivation should be done 1 month before transplanting.
- Soak the field 1 day before plowing; plow to a depth of 4 inches.
- First harrowing (two times) should be done 1 week after plowing, followed by second harrowing (two times) and leveling after the second week of plowing.
- Final harrowing (two times) and leveling (two times) using a wooden plank should be done 3 weeks after plowing. Leveling is very important for maintaining water and for crop establishment.
- An ideal preparation of the land will help to achieve a uniform stand and facilitate weeding and fertilizer application practices.

Improved seedbed management (ISBM)

The DAR recommendation for the seedbed is **21kg N/acre, 16 kg P₂O₅/acre, 2 kg ZnSO₄/acre, and 2429 kg/acre manure**. The sources of fertilizer are urea (45 kg/acre; 21 kg N/acre), triple superphosphate (36 kg/acre; 16 kg P₂O₅/acre), zinc sulfate (2 kg ZnSO₄/acre), and manure (2429 kg/acre). If farmyard manure is not available, use A1 Padethar (4.95%N, 2.65% P₂O₅, 3.75% K₂O, 16.26% Ca, 25.85% organic carbon, 5.23 C:N ratio) at the rate of 5 bags at 20.25 kg/acre and it is advisable to add this at final land preparation.

- Raised seedbed: Select an area for the seedbed that is not flooded. For a 1-acre field, a 1742-ft² seedbed area is needed. The size of the raised seedbed is 3.3 ft (W) × 66 ft (L) × 6 in (H). Prepare 8 seedbeds per acre. The length will vary depending on the length of the field. Sow about 1.5 pyi seeds per 218-ft² seedbed. The seed rate is 12 pyi/acre or 0.75 basket/acre.

- Pre-germinate seeds (24-hour soaking; 24-36-hour incubation or until the radicle emerges).
- Fertilizer management in the seedbed: Apply 10g ZnSO₄/218ft² before seeding. Apply compost on the beds immediately after seeding to cover the germinating seedlings and to prevent splashing of seeds when heavy rains occur and to avoid damage by birds and rats. At 7 days after seeding, apply 540 g of 15-15-15/215ft² in each of the raised beds. At 7 to 10 days before uprooting, apply 50 g of urea (46-0-0)/215ft² to jump-start growth of the seedlings.

Note:

- Do monitoring in the field for pest or disease occurrence.
- Uproot seedlings at 25-30 days after seeding.
- Take care of the seedlings and avoid hitting the seedlings with a stick or on the legs of laborers to avoid damage.
- Transplant seedlings immediately after uprooting to avoid stress and minimize transplanting stress.

Transplanting

- For medium-maturing varieties, use 30-day-old seedlings.
If flooding is anticipated, use 35-day-old seedlings.
- For late-maturing varieties, use 35–45-day-old seedlings.
If flooding is anticipated, use 45-day-old seedlings.
- Transplant immediately after pulling from the nursery.
- Seedling height should be more than field water depth.
- Use two to three seedlings/hill.
- Use 6 in×8 in or 8 in×8 in spacing.
- When water cannot be drained and is too deep, use a stick-fork in transplanting seedlings.

Fertilizer management after transplanting in the field in monsoon season

- The recommended rate is 24 kg N-11 kg P₂O₅ - 8kg K₂O - .2 kg S/acre (DAR recommendation).The rate of fertilizer application per acre and sources of fertilizer are listed in the table below.

No.	Time of application before and after transplanting rice	Kind of fertilizer	Rate of fertilizer	Nutrient in kg per acre			
				N	P ₂ O ₅	K ₂ O	S
1	Basal	Triple Super Phosphate	25 kg/acre	-	11	-	-
		Gypsum	18 kg/acre	-	-	-	3.2
2	7DAT	Urea (46-0-0)	17 kg/acre	8	-	-	-
		Muriate of Potash	6.5 kg/acre	-	-	4	-
3	Maximum Tillering	Urea (46-0-0)	17 kg/acre	8	-	-	-
		Muriate of Potash	6.5 kg/acre	-	-	4	-
4	Early Panicle Initiation	Urea (46-0-0)	17 kg/acre	8	-	-	-
		Total		24	11	8	3.2

Remarks: In case of flooding and the remaining amount of fertilizer cannot be applied at the specified time, record the amount and kind of fertilizer that has been added only.

NOTE: Strictly follow the schedule of fertilizer application to avoid a yield penalty.

- Use the leaf color chart (LCC) to monitor leaf color and to determine real-time urea application.
- Follow the steps written on the back of the LCC.

Water management

- The water requirement of the rice crop is comparatively higher than that of any other crop of similar duration.
- Ensure a timely supply of irrigation water because this has a considerable influence on the yield of the crop. During the crop growth period, the water requirement is generally high at the initial seedling establishment stage.
- The most important critical stage is tillering to flowering and, in this period, the crop should not be subjected to soil moisture stress.
- Ensure the water supply in the required amount during panicle initiation to flowering stage.
- Before harvesting, drain water out from the field to allow quick and uniform maturity of grain.

Weed management

- Begin weed management with a good land preparation practice, composed of 21 days of land preparation (refer to land preparation above).
- If there are many weeds, apply herbicide at 10-20 DAS when three to five weed leaves emerge. Use a spray volume of 320 mL/acre. An example of herbicide is fenoxaprop-ethyl +ethoxysulfuron (Tiller Gold).

Pest and disease management

- Always monitor the field inspection and apply pesticide only when necessary.
- The rice crop can compensate for leaf damage even if a leaf-feeding pest occurs at early growth stage (30-40 DAT).
- Destroy weeds and residual plant parts where pests and diseases can thrive.

- Clean around the field and synchronize planting with neighbors to prevent rodent infestation.
- If rodent incidence becomes a major problem, rodent control should take place in “coordinated community actions” before the main breeding season of rodents (the tillering stage of rice).
 - Trap and herd the rodents.
 - Destroy and dig out burrows.
 - Practice synchronous cropping: plant neighboring fields within 2 weeks.
 - Use a “trap barrier system” only when damage by rodent species exceeds 10%.
 - Use rodenticides only if necessary.

Harvesting and postharvest management

- Harvest when 80-85% of the grains are straw-colored.
- Thresh immediately and sun-dry within 24 hours.

- Sun-dry for 2-3 days, spread rice in layers 0.8-1.6 inches thick on concrete pavement, and mix every 30 minutes (for uniform drying).
- Rice seeds should have 12% moisture content.
- Rice grains should have 14% moisture content.
- Store seeds in airtight containers such as hermetic bags in a covered, well-ventilated place protected from insects and rats.
- Remove spilled grains immediately.
- Keep the storage area absolutely dry and clean.

B. Best management practices in direct wet-seeded rice (WSR)

Selection of suitable varieties

Choose varieties that have characteristics such as high yield, tolerance of submergence and drought during monsoon cropping, resistance to prevailing pests and soil problems, suitable duration, and good eating quality (Table 1).

Land preparation

- Land preparation for rice cultivation will be done 1 month before seeding or sowing.
- Soak the field 1 day before plowing; plow to a depth of 4 inches.
- First harrowing (two times) will be done 1 week after plowing, followed by second harrowing (two times) and leveling after the second week of plowing.
- Final harrowing (two times) and leveling (two times) using a wooden plank should be done 3 weeks after plowing. Leveling is very important for maintaining water and for crop establishment.
- Drain out excess water before sowing, but do not let the soil surface become dry.
- An ideal preparation of the land will help to achieve a uniform stand and facilitate weeding and fertilizer application practices.

Seed management and sowing

- Pre-germinate seeds for 24-hour soaking and 24-36-hour incubation (depending on the variety).
- Air-dry the sprouted seeds in the shade for 10-15 minutes before sowing to facilitate singling/separation of seeds.
- Sow seeds with a drum seeder.
- Do not fill drums more than about two-thirds full.
- Walk at a steady speed.
- Ensure that weeds are adequately controlled and the field has standing water (1.2-2.0 inches) in the field plots at the time of fertilizer application.

Nutrient management

The recommended rate is 26-12-12 kg N-P₂O₅-K₂O/acre (DAR recommendation). The rate of fertilizer application per acre and sources of fertilizer are listed in the table below.

No.	Time of application for direct wet-seeded rice	Kind of fertilizer	Rate of fertilizer	Nutrient in kg per acre		
				N	P ₂ O ₅	K ₂ O
1	10-20 DAS	15-15-15 compound	40 kg/acre	6	6	6
2	25-35 DAS	Urea (46-0-0)	10 kg/acre	5	-	-
		15-15-15 compound	40 kg/acre	6	6	6
3	45-50 DAS	Urea (46-0-0)	20 kg/ha	9	-	-
Total				26	12	12

NOTE: Compound fertilizer can be replaced with urea (57 kg/acre), TSP (20 kg/acre), and MOP (26kg/acre).

- Apply urea at 57 kg/acre (26 kg N/acre) in three split applications at 7 DAT, maximum tillering, and early panicle initiation stage.
- Apply triple superphosphate at 20kg/acre (12 kg P₂O₅/acre) as basal application.
- Apply muriate of potash at 26 kg/acre (12 kg K₂O/acre) in equal splits at 7 DAT and maximum tillering stage.

Nutrient management during summer season

The recommended rate is 36-12-12 kg N-P₂O₅-K₂O/acre (DAR recommendation). The rate of fertilizer application per acre and sources of fertilizer are listed in the table below.

No.	Time of application for direct wet-seeded rice	Kind of fertilizer	Rate of fertilizer	Nutrient in kg per acre		
				N	P ₂ O ₅	K ₂ O
1	10-20 DAS	15-15-15 compound	81 kg/acre	12	6	6
2	25-35 DAS	Urea (46-0-0)	20 kg/acre	9	-	-
		15-15-15 compound	40.5 kg/acre	6	6	6
3	45-50 DAS	Urea (46-0-0)	20 kg/acre	9	-	-
Total				36	12	12

NOTE: Compound fertilizer can be replaced with urea (80 kg/acre), TSP (26 kg/acre), and MOP (20kg/acre).

- Apply urea at 80 kg/acre (37 kg N/acre) in three split applications at 7 DAT, maximum tillering, and early panicle initiation stage.
- Apply triple superphosphate at 26 kg/acre (12 kg P2O5/acre) and gypsum at 18 kg/acre (3.2 kg S/acre) as basal application.
- Apply muriate of potash at 20 kg/acre (12 kg K₂O/ha) in equal splits at 7 DAT and maximum tillering stage.

Water and weed management

Follow the procedures mentioned above in transplanted rice.

Pest and disease management

- Always monitor the field inspection and apply pesticide only when necessary.
- The rice crop can compensate for leaf damage even if a leaf-feeding pest occurs at early growth stage (30-40 DAT).
- Destroy weeds and residual plant parts where pests and diseases can thrive.
- Clean around the field and synchronize planting with neighbors to prevent rodent infestation.
- If rodent incidence becomes a major problem, rodent control should take place in “coordinated community actions” before the main breeding season of rodents (the tillering stage of rice).
 - Trap and herd the rodents.
 - Destroy and dig out burrows.
 - Practice synchronous cropping: plant neighboring fields within 2 weeks.
 - Use a “trap barrier system” only when damage by *Rattus/Mus* rodent species exceeds 10%.
 - Use rodenticides only if necessary.

Harvesting and postharvest management

- Harvest when 80-85% of the grains are straw-colored.
- Thresh immediately and sun-dry within 24 hours.
- Sun-dry for 2-3 days, spread rice in layers 0.8-1.6 inches thick on concrete pavement, and mix every 30 minutes (for uniform drying).
- Rice seeds should have 12% moisture content.
- Rice grains should have 14% moisture content.
- Store seeds in airtight containers such as hermetic bags in a covered, well-ventilated place protected from insects and rats.
- Remove spilled grains immediately.
- Keep the storage area absolutely dry and clean.

Table 1.Released rice varieties recommended for monsoon season in rice-pulse systems.

Name	Maturity (days)	Plant height (in)	Potential yield (basket/acre)	Prominent trait	Year release as variety
1. Pawsan Yin	149	53.5	61-71	Aromatic	1955
2. Shwe War Tun	145	48	101-131	High yield	1975
3. Shwe Ta Soke	172	59	81-101	Salinity tolerance & anaerobic germination	1985
4. ShwePyi Tan (PSB Rc68 or IRRI 119)	156	47	101-131	Submergence & drought tolerance	2004
5. Sin ThweLatt	140	54	121-131	High yield	2004
6. Sin Thu Kha	140	43	101-131	Resistance to BLB	2007
7. Yemyoke Khan1 (Swarna-Sub1)	143	40	91-101	Submergence tolerance	2012
8. Saltol Sin ThweLatt (SarHnganKan Sin ThweLatt)	142	43	91-101	Salinity tolerance	2013
9. RMNTK-UL-16	145	56	101-111	Rainfed lowland HYV	2014
16. Yemyoke Khan 2 (BR11-Sub1)	135	44	101-131	Submergence tolerance; high yield	2015
10. Manaw Thukha-2	125	44	111-121	Resistance to BLB	2015
11. SinThiri(Tephana-170-DB)	135	50	91-101	Rainfed lowland HYV	2015
12. Pyi Taw Yin (IR77542-90-111-5)	126	46	91-111	Early, HYV, freshwater; short maturity	2015

Highlights of research and development achievements in Maubin Township, Ayeyarwady region, and DaikOo Township, Bago region.

The on-farm field trials focused on new best management practices, including improved postharvest management of rice-pulses and new rice and pulse varieties.

Participatory varietal selection

- Farmers in the community were able to choose the varieties suited to their local conditions through the participatory varietal selection (PVS) approach (Paris et al 2011). PVS followed a three step process of testing and evaluation of new rice varieties and advanced lines that are high yielding and have tolerance of environmental stresses(Fig. 1).
- Step 1 includes establishment of a researcher managed trial (mother trial) on one farm in each of the selected

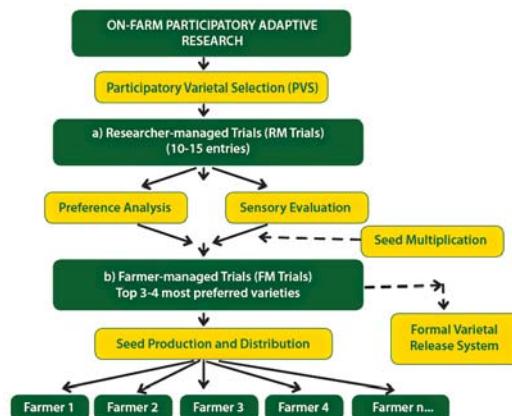

Fig. 1. Participatory varietal selection process flow.

project villages where 10-15 different rice varieties and advanced lines were arranged in a randomized complete block design in three replications. The composition of the varieties was based on the type of stress (drought, salinity, submergence for at most 2 weeks) experienced by farmers in the village (Table 1).

- Step 2 includes preference analysis (PA) during the growing season when farmers selected the top three to five varieties that matched their preferences based on agronomic and physical traits.
- Finally, sensory evaluation of the cooking and eating quality of the three to five varieties/lines plus a farmer variety followed to further select from the top three varieties during the PA, which will proceed to seed multiplication and then to the next phase, called farmer-managed trials or baby trials.
- In the 2014 wet season, 12 rice varieties were compared with farmers' varieties in the two townships. Based on the PVS preference analysis and sensory evaluation in the

Preference analysis.

Sensory evaluation

2014 WS, the chosen varieties in the favorable rainfed areas in Maubin were Sin ThweLatt, IR57542-90-1-1-5 (Pyi Taw Yin), ShwePyi Tan, ManawThuka-2, and Saltol Sin ThweLatt. In DaikOo, the chosen varieties were Sin ThweLatt, Saltol Sin ThweLatt, ShwePyi Tan, IR77542-90-1-1-1-5 (Pyi Taw Yin), and ByawThuka (farmer variety).

- Based on the PVS preference analysis and sensory evaluation, the chosen varieties in the favorable rainfed areas during the wet season of 2013, 2014, and 2015 in Maubin and DaikOowere IR77542-90-1-1-1-5 (Pyi Taw Yin), IRRI 119 (ShwePyi Tan), Saltol Sin ThweLatt, Sin ThweLatt, and Manaw Thuka-2.
- PVS farmer-managed (PVS FM) trials, also called baby trials, of Sin ThweLatt were compared with the farmers' variety (Sin Thu Ka) in the 2014 WS. Sin ThweLatt was the most preferred variety in the PVS RM trials in the 2013 WS in Maubin Township. Twelve farmer-cooperators planted the variety but, because of flooding, only eight farmers had good yield data. The yield of Sin ThweLatt ranged from 71 to 99 basket/acre, with a mean yield of 81 basket/acre, while the mean yield from the farmers' variety ranged from 57 to 77 basket/acre, with a mean yield of 69 basket/acre.

Improved seedbed and improved nutrient management

- Improved seedbed management (ISB) involved a raised bed with 3.3 ft(W) × 66 ft (L) × 6 in(H) and improved nutrient management was based on the DAR recommendation of the application of 21 kg N/acre +16 kg P₂O₅/acre + 2.8 kg Zn/acre + 2429 kg/acre manure in the nursery, and the application of 24 kg N/acre + 8 kg K₂O/acre after planting.

- In Maubin, a 9.1% change in yield was obtained when ISB + INM (improved nutrient management) was compared with the FP (farmers' practice) of seedbed and FP of nutrient management. This gave a 34.2% change in cost of production resulting in a -2.91% change in income. In DaikOo, there was no yield difference but a 36.5% change in cost of production resulted in a 11.8% change in income.

Best management practice of row seeding using a drum seeder compared with farmers' practice

- An eight-row drum seeder (Vietnamese model) and weed management using a “push-type” manual weeder for rice in the rice-pulse system in Maubin Township were implemented in WS 2014. The benefit/cost (B/C) ratio of the improved practice was 1.66 compared with the farmers' practice of transplanting, which had a B/C ratio of 1.41. This gave a 8% change in yield, 9% change in production cost, and 48% change in income over the farmers' practice.

Postharvest loss assessment

- This research was conducted to (1) determine losses along the whole postproduction chain, (2) compare the farmers' practice with best management practices (BMPs), (3) identify intervention points for loss reduction, and (4) demonstrate to participating farmers how high losses are and what they can do about this.
- The team measured physical losses brought about by practices such as piling, hauling, threshing, drying, storage

Flatbed dryer

Solar bubble dryer

and transportation, and milling recovery. Quality losses were also assessed. Paddy and milled rice were checked for discoloration, insect count, germination, mycotoxins, and head rice recovery.

- Physical losses of rice grain during threshing, drying, and storing were 10-13%. Total grain losses caused by rodents during piling were 3%. Using best postharvest management practices, threshing immediately after harvesting, systematic drying (sun-drying/using a flatbed dryer or solar bubble drier), and systematic storing using hermetic bags led to a 13-16% loss reduction.
- In the 2013 wet season, the mean loss of grain in storage to rodents was 10.63% (± 1.16 SE). Total grain loss over 6 months could feed five people for 4 months. In the 2014 wet season, the mean loss of grain in storage to rodents was 1.22% (± 0.42 SE). Total grain loss over 6 months could feed two people for 1 month. Rice grain was also contaminated with rodent feces (ranging from 10 to 16 per 1,000 cc).
- In 2014, the lightweight thresher was introduced as an additional BMP to the postharvest loss assessment. Physical losses decreased by an additional 5-6% from using the lightweight thresher alone. Overall, physical losses can be reduced by 18-25% through the use of BMPs.

- The grains processed using BMPs consistently had higher milling recovery and head rice recovery than the grains processed using traditional farmers' practice. Field stacking or piling, delayed threshing, sun-drying, and traditional storage all contributed to the low milling recovery and low head rice recovery of grains using farmers' practice. Through the Learning Alliance, it was demonstrated that farmers can receive a higher price by selling better quality grains. The Learning Alliance is a multi-stakeholder platform in which rice value chain stakeholders collectively seek solutions in reducing postharvest losses and improving rice quality. The LA also assessed how to optimize the use of technologies for postharvest management.

Our main beneficiaries are smallholder farmers who typically crop 4.0 to 5.0 acres. The project aim is to increase the productivity of smallholder farmers by at least 15% for rice-rice and rice-pulse cropping systems in lower Myanmar. The combined benefit from new varieties and new best management practices (pre- and postharvest) indicates that productivity benefits will surpass 35%.

Bibliography

- ACIAR (Australian Centre for International Agricultural Research). 2014. ACIAR and DFAT collaborative multi-disciplinary agricultural research program for Burma. Annual Status Report 2013/14, Canberra, Australia.
- ADB (Asian Development Bank). 2013. Myanmar Agriculture, Natural Resources, and Environment Initial Sector Assessment, Strategy, and Road Map. Mandaluyong City(Philippines): ADB. 55p.
- Casimero M. 2015. IRRI Myanmar office 2014 annual report. DRPC, IRRI, Philippines.
- Denning G, Baroang K, Sandar TM. 2013. Rice Productivity Improvement in Myanmar. Paper prepared for USAID/Burma under contract GDG-A-02-000921-0 with Michigan State University (MSU) as background for the "Strategic Agricultural Sector and Food Security Diagnostic for Myanmar."Background Paper No.2.33p.
- DOA (Department of Agriculture). 2014. Agricultural Extension Division, Department of Agriculture annual report, Nay Pyi Taw, Myanmar.
- DOA (Department of Agriculture). 2013. Agricultural Extension Division, Department of Agriculture annual report, Nay Pyi Taw, Myanmar.

FAO (Food and Agriculture Organization). 2014. A regional rice strategy for sustainable food security in the Asia and Pacific. RAP Publication 2014/05. 52 p.

FAO (Food and Agriculture Organization). 2001. Crop diversification in the Asia-Pacific region. In:Papademetrious MK, Dent FJ, editors.Food and Agriculture Organization of the United Nations Regional Office for Asia and the Pacific, Bangkok, Thailand.182 p.

Htwe NM, Singleton GR, and Maw PP. 2016. Postharvest impacts of rodents in Myanmar: how much rice do they eat and damage? Pest Management Science doi:10.1002/ps.4292.

Labios RV, Labios JD, Manguiat PH, Malayang DB, Cia B, Tamisin, Jr. LL, Rosales AM, Mangaya-ay TA, Tumamang SC, Lumbao JM. 2012. Participatory varietal selection of white corn as alternative staple food. Philipp. J. Crop Sci. 37:Supplement No. 1, p13.

MOAI (Ministry of Agriculture and Irrigation). 2014. Myanmar agriculture in brief. Ministry of Agriculture and Irrigation, Nay Pyi Taw, Myanmar.67 p.

MOAI (Ministry of Agriculture and Irrigation).2013a. Myanmar agriculture at a glance. Ministry of Agriculture and Irrigation, Nay Pyi Taw, Myanmar.160 p.

MOAI (Ministry of Agriculture and Irrigation). 2013b. Annual Reports (2009–2013), Agricultural Extension Division, Department of Agriculture, Ministry of Agriculture and Irrigation, Nay Pyi Taw, Myanmar.

Naing TAA, Thein SS, Finckh M, Buerkert A. 2012. Effects of Increasing Cropping Intensity on Rice Production in Myanmar. International Symposium on Sustaining Food Security and Managing Natural Resources in Southeast Asia Challenges for the 21st Century, 8-11 January 2002, Chiang Mai, Thailand.

Paris TR, Manzanilla D, Tatlonghari G, Labios R, Cueno A, Villanueva D. 2011. Guide to participatory varietal selection for submergence-tolerant rice. International Rice Research Institute. Los Baños, Philippines. 111p. (ISBN 978-971-22-262-9)

Rahman M, Thant AA, Win M, Tun, MS, Moet PM, Thu AM, Win KT, Myint T, Myint O, Tun YT, Labios RV, Casimero MC, Gregorio GB, Johnson DE, Singleton GR, Singh RK. 2015. Participatory varietal selection (PVS): A “bottom-up” breeding approach helps rice farmers in the Ayeyarwady delta, Myanmar. SABRAO Journal of Breeding and Genetics 47, 299-314.

Singleton G Ret al. 2015a. Diversification and intensification of rice-based cropping systems in lower Myanmar (SMCN/2011/046), 2014-15 annual report. DRPC, IRRI, Philippines.

Singleton G Ret al. 2015b. Improving livelihoods of rice-based rural households in the lower region of the Ayeyarwady delta, 2014 annual report. DRPC, IRRI, Philippines.

Singleton G et al. 2014. Diversification and intensification of rice-based cropping systems in lower Myanmar (SMCN/2011/046), 2013-14 annual report. DRPC, IRRI, Philippines.

Thant KM, Win SS, Tin H. 2010. Productivity of rice-rice cropping pattern in irrigated-lowland rice based system. In: Proceedings of the fourth symposium on agricultural research, Yezin Agricultural University, Nay Pyi Taw, Yezin, 27-29 July 2010. Myanmar Academy of Agricultural, Forestry, Livestock and Fishery Sciences (Agriculture Sector), Myanmar. p 48-72.

For more information, contact

Dr. Grant Singleton

Principal Scientist

International Rice Research Institute

E-mail: g.singleton@irri.org

Engr. Martin Gummert

Senior Scientist

International Rice Research Institute

E-mail: m.gummert@irri.org

Dr. Romeo Villamin Labios

Scientist II – Agronomist

International Rice Research Institute-Myanmar Office

E-mail: r.labios@irri.org

Daw Tin Tin Myint

Deputy Director General

Department of Agricultural Research

E-mail: tintinm80@gmail.com

Dr. Su Su Win

Director, Soil Science, Water Utilization, and Ag Engineering

Division

Department of Agricultural Research

E-mail: susuwinmyanmar@gmail.com

Dr.Aye Min

Project Manager and Assistant Director

Department of Agriculture

E-mail: ayeespecial@gmail.com

Editor: **Bill Hardy**

Graphic design and layout: **Emmanuel Panisales**

This publication is being funded by the Australian Centre for International Agricultural Research (ACIAR) through the project “Diversification and intensification of rice-based cropping systems in lower Myanmar” (SMCN/2011/046).

Translated into Myanmar Version with the complimentary of
Rice Division, DOA

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မအူပင်မြို့နယ်နှင့်ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဒိုက်ညီးမြို့နယ်
တို့တွင် ပြည်ပခေါ်သောသုတေသန လေ့လာတွေရှိချက်များ

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဆန်စပါးသုတေသနဌာန

ပထမအကြိမ် ပုန်းစီးခြင်း ၂၀၁၆

နိဒါန်း

မြန်မာနိုင်ငံသည် ရော မြေ သဘာဝအရင်းအမြစ်များနှင့် ပြည့်စုံကြယ်ဝသည် နိုင်ငံဖြစ်ပါသော်လည်း တောင်သူလယ်သမားများ၏ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှုနှင့် အထွက်နှုန်း တိုးတက်မြင့်မားလာစေရန်အတွက် စပါး-စပါး စိုက်ပျိုးခြင်း၊ စပါး-ပမီးစုံ စိုက်ပျိုးခြင်းအစရိုးသည့် သီးနှံပုံများကို လက်ခံကျင့်သုံး လုပ်ဆောင်ရန်လည်း လိုအပ်ပါသည်။ ၂၀၁၂ခုနှစ်မှ စဉ်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ကွင်းသုတေသနလုပ်ငန်းများ၏ တွေ့ရှိချက်အရ တောင်သူလယ်သမားများသည် ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုင်ရာ အတားအခါး အခက်အခဲများဖြစ်သည် ရေနှစ်မြှုပ်ခြင်း၊ ဆားပေါက်ခြင်းနှင့် ခြောက်သွေ့ခြင်းစသည်တို့ကို ခံနိုင်ရည်ရှိသည့်စပါးမျိုးများကို စိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့် အထွက်နှုန်းပိုဓရရှိနိုင်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။ ငင်းခံနိုင်ရည်ရှိသည့်မျိုးများကို ပိုမိုကောင်းမွန်သည့် စိုက်ပျိုးရေးဆိုင်ရာ နည်းစနစ်ကောင်းများနှင့် စိုက်ပျိုးမည်ဆိုပါက တည်တဲ့နိုင်မြေသော အထွက်နှုန်းနှင့် ဝင်ငွေတိုးတက်ရရှိမှုကို သေချာနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ သင့်တော်သည့် စပါးမျိုးများရွေးချယ်စိုက်ပျိုးခြင်းနှင့် စိုက်ပျိုးရေးဆိုင်ရာ အလေ့အကျင့်ကောင်းများ ကျင့်သုံးခြင်းသည် စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှု တိုးတက်မြင့်မားရေးအတွက် လိုအပ်ချက်အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအဖြစ် ပါဝင်သည်။ ရိတ်သိမ်းချိန်လွှာစိမ်ခန့်ခွဲမှ နည်းလမ်းကောင်းများသည်လည်း အရည်အသွေးကောင်းမွန်သည့် အစွေအဆုံးများရရှိပြီး ဈေးကောင်းရနိုင်သည့်အတွက် အကျိုးအမြတ်အပြည့်အဝ ရရှိနိုင်သည့် အခြားအချက်အနေနှင့် ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည်ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်တွင် စပါးသီးနှံကို မြန်မာပြည်အောက်ပိုင်း မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသများ ဖြစ်သည့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတို့တွင် အဓိကထားစိုက်ပျိုးကြသည်။ ငါးဒေသများတွင် သဘာဝအားဖြင့်နံ့တင်မြန်များ ပေါကြွယ်ပြီး မိုးရွာသွန်းမှု များပြားသည်။ မိုးရာသီတွင် စပါးကို မေလမှ ဇွန်လအထိ စိုက်ပျိုးကြပြီး အောက်တိုဘာလ မှ နှိုဝင်ဘာလအတွင်း ရိတ်သိမ်းလေ့ရှိပါသည်။ နွေစပါးကို နှိုဝင်ဘာလ မှ ဒီဇင်ဘာလအထိ စိုက်ပျိုးကြပြီး အပြီးလ မှ မေလအတွင်း ရိတ်သိမ်းကြပါသည်။ မြန်မာနိုင်၏ မိုးရွာသွန်းမှုသည် မိုးရာသီကာလအတွင်း မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသနှင့် ပင်လယ်ကမ်းတန်း ဒေသများတွင် စပါး စိုက်ပျိုးရန်လုံးလောက်မှုရရှိပြီး အခြားဆည်ရော မြစ်ရော ဈောင်းရော (သို့မဟုတ်) မြေအောက်

ရေများအား ဖြည့်စွက်သွင်းပေးရန် မလိုအပ်ပါ။ သို့ရာတွင် မိုးရာသီး ရေထုတ်မြောင်း တည်ဆောက်မှု အကန်အသတ်များကြောင့် စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှု မတည်ဖြံမြောင်း၊ ရေထွမ်းခြင်း ရေစိုက်မှုမရှိဘဲ ကြောရည် ရေဝပ်နေပြင်းတို့သည် အမိက အတားအဆီး ပြဿနာများ ဖြစ်ပါသည် (Denning နှင့်အဖွဲ့၊ (၂၀၃)၊ Naing နှင့်အဖွဲ့၊ (၂၀၂)၊ Thant နှင့် အဖွဲ့၊ (၂၀၀))။ တစ်ဖန်အမြားတစ်ဖက်မှ ကြည့်မည်ဆိုပါက ဇွဲရာသီးတွင် စပါးစိုက်ပျိုး ခြင်းသည် သွင်းရေအက်အခဲများကြောင့် ကြီးမားသည့် စိန်ခေါ်မှုတစ်ရပ်ဖြစ်လာပါသည်။ ၂၀၀၀-၂၀၁၃ ခုနှစ်အထိ အသားတင်စိုက်ပျိုးခေါ်ယာ၏ (၁၆)% ခန့်သာ ရေသွင်းစိုက်ပျိုး နိုင်ပါသည်။ ထိုကြောင့် စပါးစိုက်ပျိုးပြီးနောက်ပိုင်းတွင် စပါးကွင်းအား မြေလှပ်ထားခြင်း(သို့) စပါးရိတ်သိမ်းပြီးနောက် သက်တမ်းတို့သီးနှံများဖြစ်သည့် ပုံမျိုးစုံသီးနှံနှင့် ဆီတွက်သီးနှံများကို မြေတွင်းအစိုးရတ်ဖြင့် အချိန်မိစိုက်ပျိုးခြင်း ဆောင်ရွက်ကြပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ယခင်က စပါးသီးနှံကို မိုးစပါးတစ်မျိုးတည်း အဖြစ်သာစိုက်ပျိုးခဲ့ကြသည်။ ၁၉၉၅-၂၀၉၇ ခုနှစ်တွင် ဇွဲရာသီး သွင်းရေပေးနိုင်သည့်နေရာများတွင် မိုးစပါးအပြီး ဇွဲစပါး (စပါး-စပါး) ပုံစံကို စတင်စိုက်ပျိုးလာကြသည် (Naing နှင့်အဖွဲ့၊ (၂၀၂)၊ Thant နှင့်အဖွဲ့၊ (၂၀၀))။ သက်တမ်းတို့မျိုးများနှင့် အထွက်ကောင်းမျိုးများ အသုံးပြု စိုက်ပျိုးခြင်းအားဖြင့် စိုက်ပျိုးချိန်ကို လိုအပ်သလိုချိန်ညွှေ့ပေးနိုင်သည့်အပြင် ရေထွမ်းခြင်းနှင့် ရေကြောင်း စသည့်သဘာဝပြဿနာများကို ရောင်ရှားလာနိုင်ပါသည် စိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာန၏ ၂၀၁၄ ခုနှစ်စာရင်းယေားများအရ ၂၀၀၉-၂၀၁၁ ခုနှစ်တွင် စပါးစိုက်မြေယာဟာရ်တာ သန်းပေါင်း (၈.၀) သန်းရှိရာ မှ ၂၀၁၃-၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် ဟက်တာသန်းပေါင်း (၇.၂၈)သန်း သို့ကျခေါင်းခဲ့ပြီး ပုမ်းမျှအထွက်နှုန်းအားဖြင့် တစ်ကေလျှင် (၇၈) တင်းနှုန်းဖြစ်သည်။ စပါးစိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှုကိုကြည့်ပါက မိုးရာသီးတွင် ပိုမိုများပြားသော်လည်း ပျော်များအထွက်နှုန်းအနေဖြင့် ဇွဲစပါးအထွက်နှုန်းသည် မိုးစပါးအထွက်နှုန်းထက် ပိုမိုဖြင့်မားသည်။

စိုက်ပျိုးရေးဆိုင်ရာ အကောင်းဆုံးစီမံခန့်ခွဲမှု နည်းလမ်းများ

(က) ပြောင်းရွှေ့စိုက်ပျိုးသော စပါးသီးနှံအတွက် စိုက်ပျိုးရေးဆိုင်ရာ အကောင်းဆုံးစီမံခန့်ခွဲမှုနည်းလမ်းများ

သင့်တော်သောစပါးမျိုးများရွေးချယ်ခြင်း

စပါးမျိုးများ ရွေးချယ်စိုက်ပျိုးရာတွင် အထွက်နှုန်းမြင့်မားခြင်း၊ မိုးရာသီတွင် ရောက်ဒက် (သို့မဟုတ်) ရေမြှုပ်ဒက်ခံနိုင်ခြင်း၊ သီးနှံဖျက်ပိုးများပုံးနှံမှုနှင့် မြေဆီလွှာ ပြသုနာများကို ခံနိုင်ရည်ရှိခြင်း၊ သက်တမ်းအသင့် အတင့်ရှိခြင်းနှင့် စားသုံးမှုအရည်အသွေး ကောင်းမွန်ခြင်းအစရှိသည့် လက္ခဏာများနှင့် ပြည့်စုံသည့်မျိုးများကို ရွေးချယ် စိုက်ပျိုးပါ။ (ယေား ၁)။

မြေပြုပြင်ခြင်း

- စပါးစိုက်ပျိုးရန် မြေပြုပြင်ခြင်းကို ရွှေ့ပြောင်းမစိုက်မီ တစ်လအလိုတွင် ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။
- ထယ်မထိုးမီ (၁) ရက်အလိုတွင် ကွင်းကို ရေလွှမ်းထားရပါမည်။ ထယ်ရေးအနက် ၄ လက်မ ရရှိအောင် ထယ်ထိုးပေးရပါမည်။
- ထယ်ရေးအပြီး (၁)ပတ်အကြောတွင် ပထမအကြိမ် ထွန်(၂)စပ်မွေ့ခြင်းကို ပြုလုပ်ပြီး ထယ်ရေးအပြီး (၂)ပတ်အကြောတွင် ဒုတိယအကြိမ် ထွန်(၂)စပ်မွေ့ခြင်းနှင့် မြေညီပေးခြင်းကို ပြုလုပ်ရပါမည်။
- နောက်ဆုံးအကြိမ် ထွန်(၂)စပ်မွေ့ခြင်းနှင့် ကြမ်းတုံးဖြို့ မြေညီခြင်းကို ထယ်ရေးအပြီး (၃)ပတ်တွင် ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။ မြေညီခြင်းသည် စိုက်ခင်းအတွက် လိုအပ်သော ရေကို ထိန်းထားနိုင်ရန်နှင့် သီးနှံပင်ကောင်းစွာ ရှင်သနဖြစ်ထွန်းရန် အတွက် အလွန်အရေးကြီးသည်။
- မြေကိုအကောင်းဆုံးပြုပြင်ခြင်းသည် စပါးခင်းညီညာမှုနှင့် ပေါင်းမြေကိုနိမ်နင်းခြင်း၊ မြေသူဇာဂျွေးခြင်းတို့အတွက် အထောက်အပံ့ဖြစ်ပေါ်သည်။

ပျိုးပေါင်စနစ်တကျပြုလုပ်ခြင်း:

စိုက်ပျိုးရေးသုတေသနပြီးစီးဌာနမှ ပျိုးပေါင်အတွက် သတ်မှတ်ထားသော မြေသုက္နာန်းထားမှာ တစ်စကလျှင် နိုက်ထရိုဂျင် (၂၁) ကီလိုဂရမ်၊ ဖော့စပရပ် (၁၆) ကီလိုဂရမ်၊ ငင့်ဆာလဖိတ် (၂) ကီလိုဂရမ်နှင့် သဘာဝမြေသုဓာ (၂၄၂၉) ကီလိုဂရမ် တို့ဖြစ်ပါသည်။ ပျိုးပေါင်အတွက် သဘာဝမြေသုဓာရရှိပါက အောင်းပဒေသာ (နိုက်ထရိုဂျင် ၄၉%)၊ ဖော့စပရပ် ၂၆၅%၊ ပိုတက်ဆီယမ် ၃၇၅%၊ ကယ်လဆီယမ် ၁၆၂.၂၆%၊ အော်ကန်စံ ကာဗွန် ၈၈.၈၇%၊ ကာဗွန်/နိုက်ထရိုဂျင် အချို့ ၅၂.၂၃) ကို တစ်စကလျှင် (၂၀၂၂) ကီလိုဂရမ် (၅) အိတ်နှင့်ကို နောက်ဆုံးမြှုပ်နည်းစွဲတွင် သုံးစွာသင့်ပါသည်။

- ပျိုးပေါင်ဖြင့် ပျိုးထောင်ခြင်း** - ပျိုးပေါင်ကို ရေမလွှင်းနိုင်သောနေရာများ တွင် ရွေးချယ်စိုက်ပျိုးရမည်။ တစ်စကစိုက်ခင်းအတွက် ပျိုးပေါင်စရိယာ (၁၇၄၂) စတုရန်းပေ လိုအပ်ပါသည်။ တစ်စကအတွက် အနဲ့ (၃၃၃) ပေ၊ အလျား (၆၆) ပေ၊ အမြဲ့ (၆) လက်မရှိသော ပျိုးပေါင် (၈) ပေါင် လိုအပ်ပါသည်။ နိုက်ကွင်း၏ အရှည်ပေါ်မှုတည်၍ ပျိုးပေါင်အရှည်ကို ပြောင်းလဲစိုက်ပျိုးနိုင်သည်။ မျိုးစွဲနှင့် တစ်စက (၁၂) ပြည်နှင့်ဖြင့် ပျိုးပေါင် (၂၁၈) စတုရန်းပေလျှင် မျိုးစွဲ (၁၇၅) ပြည် သုံးမဟုတ် (၀၁၂၂) တင်း/ကေ နိုက်ပျိုးနိုင်ပါသည်။

- **ကြိုတင်မျိုးဆွောင့်ဖောက်ခြင်း** - မျိုးစွောင့်ကို (၂၄) နာရီကြာ ရေစိမ်၍ (၂၄-၃၆) နာရီကြာအောင် အမြစ်လောင်းထွက်လာသည်အထိ မျိုးအပ်ပေးရပါမည်။
- **ပျိုးပေါင်တွင် မြေညာထည့်သွင်းခြင်း** - မျိုးစွောမချမှု ပျိုးပေါင်(၂၁) စတုရန်းပေလျှင် ငွေ့ဆာလဖိတ် (၁၀)ကရမ်နှုန်း အသုံးပြုရပါမည်။ မိုးရွာသွေးမှူးကြောင့်မျိုးစွေား လေလွှင့်ဆုံးရုံးမှုမရှိစေရန်နှင့် ကြောက်၊ ငှက်အန္တရာယ်မှ ကာကွယ်နိုင်ရန်အတွက် မြေဆွေးများကို စိုက်ပြီးလျင်ပြီးချင်း ချက်ချင်း ဖုံးအပ်ပေးရပါမည်။ မျိုးစွောပြီး (၇)ရက်ကြာတွင် ၁၅-၁၅-၁၅ ကွန်ပေါင်းမြေညာစကို ပျိုးပေါင်(၂၁) စတုရန်းပေတွင် (၅၄၀)ကရမ်နှုန်း အသုံးပြုပါ။ ပျိုးနှုတ်ခြင်းမပြုလုပ်မီ (၇-၁၀) ရက်အတွင်း ပျိုးပိုင်များ သန့်စွမ်းစေရန်အတွက် ယူရီးယား (၄၆-၀-၀) မြေညာက ကို ပျိုးပေါင် (၂၁) စတုရန်းပေတွင် (၅၀)ကရမ်နှုန်း ထည့်သွင်းပေးရပါမည်။

မှတ်ချက်

- စိုက်ခင်းထဲတွင် ရောဂါဌီးများဖြစ်ပွားမှုရှိမရှိ မျက်ခြေမပါက်စောင့်ကြည့် စစ်ဆေးပါ။
- ပျီးစွဲချုပြီး (၂၅ - ၃၀) ရက်သားတွင် ပျီးနှုတ်ပေးပါ။
- ပျီးနှုတ်ရာတွင် ပျီးပင်များပျက်စီးမှုမှ ကာကွယ်နိုင်ရန်အတွက် တုတ်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ခြေထောက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း ပျီးမရှိတ်ရန်နှင့် ပျီးပင်များကို ဂရုစိုက်ရန်လိုအပ်ပါသည်။
- ပျီးပင်များ ကောက်ပင်လုန်ချိန်နည်းနိုင်သမျှ နည်းအောင် ပျီးပင်များကို နှုတ်ပြီးပြီးပြီး ရွှေ့စိုက်ပါ။

ပြောင်းရွှေ့စိုက်ပျီးခြင်း

- သက်လတ်မျီးများအတွက် ပျီးသက် (၃၀) ရက်သားတွင် ပြောင်းရွှေ့စိုက်ပျီးရမည်။ အကယ်၍ စိုက်ကွင်းရေရွှေမ်းပါက ပျီးသက် (၃၅) ရက်သားတွင်လည်း ပြောင်းရွှေ့စိုက်ပျီးနိုင်ပါသည်။
- သက်ကြီးမျီးများအတွက် ပျီးသက်(၃၇-၄၅)ရက်သားတွင် ပြောင်းရွှေ့စိုက်ပျီးရမည်။ အကယ်၍ စိုက်ကွင်းရေရွှေမ်းပါက ပျီးသက်(၄၅) ရက်သားတွင်လည်း ပြောင်းရွှေ့စိုက်ပျီးနိုင်ပါသည်။
- ပျီးပင်များကို ချက်ချင်းနှုတ်၊ ချက်ချင်းစိုက်ရမည်။
- ပျီးပင်၏အမြင့်သည် ကွင်းထဲတွင်ရှိသော ရေအနက်ထက် ပုံမြင့်နေရမည်။
- ကောက်ရုံတိရုံတွင် ပင်ပွား(၂)ပင်မ (၃) ပင်ပါ ပျီးပင် (၂) မြှေအား စိုက်ပျီးရမည်။
- ပင်ကြား၊ တန်းကြားကို (၆"×၈") (၇။၂) (၈"×၈") ဖြင့် စိုက်ပျီးရမည်။
- စိုက်ခင်းကို ရေထုတ်၍မရလျှင်(သို့) ရေနက်နေလျှင် ပျီးပင်ကို ခရင်းခွဲအသုံးပြု၍ ရူးထိုးစနစ်ဖြင့် စိုက်ပျီးရမည်။

ကုန်းထဲတွင် ပြောင်းချွှုံးစိုက်ပျိုးပြီးနောက် မြေသာစနစ်တကျ အသုံးပြုခြင်း (ရိုးရာသီ)

- စိုက်ပျိုးရေးသုတေသန၏ဦးဌာနမှ ထောက်ခံချက်ပေးထားသော မြေသာနှင့်ထားမှာ တစ်ကေလျှင် နိုက်ထရိဂုင် (၂၄) ကိုလိုကုရမ်၊ ဖော့စပရပ် (၁၁) ကိုလိုကုရမ်၊ ပိုတက်စိုယမ် (၈) ကိုလိုကုရမ်နှင့် ဆာလဖ (၃။၂) ကိုလိုကုရမ်နှင့် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ကေလျှင် အသုံးပြုရမည့် မြေသာနှင့်ထားနှင့် မြေသာအမျိုးအစားများကို အောက်ပါယေားတွင် ဖော်ပြထားပါသည်။

စဉ်	မြေပြည်တေသနဗုဏ်ပြုခြင်း (ရွှေခြေပြောင်းလုပ်ခိုင်နှင့်စိုက်ပျိုးပြီး)	မြေပြည်တေသနဗုဏ်ပြုခြင်းအသုံးအစား (ကိုလိုကုရမ်/ဧက)	မြေပြည်တေသနဗုဏ်ပြုခြင်းနှင့်ထားမှာ (ကိုလိုကုရမ်/ဧက)	အသာရောဂါတ်(ကိုလိုကုရမ်)/ဧက
၁။	မြေခြေ	တိုင်္ဂါ	၂၅	၁၀
၂။	ရွှေခြေပြောင်းစိုက်ပျိုးပြီး ရရှိသား	ကော်ကိုလိုန့် ပုလေခမြော်	၁၁ (၄၆-၀-၀)	၂၂
၃။	ပင်ဗွားအများဆုံးထွက်ပျို့	ပိုတက်နှင့်ခမြော် ပုလေခမြော်	၀၇ (၄၆-၀-၀)	၀
၄။	အစောင့်းအနှံစထွက်ပျို့	ပိုတက်နှင့်ခမြော် ပုလေခမြော်	၀၇ (၄၆-၀-၀)	၄
စုစုပေါင်း			၂၅ ၁၁ ၀၇ ၀၇	၂၂ ၀ ၄
စုစုပေါင်း:			၂၅ ၁၁ ၀၇ ၀၇	၂၂ ၀ ၄

မှတ်ချက် ။ ရေလွှမ်းချိန်နှင့် မြေသာပေမာဏများ ကျို့ရှုံးစိုးတို့တွင် သတ်မှတ်ထားသည့် အချိန်အတိုင်း အသုံးမပြုသင့်ပါ။ ထည့်ထားခဲ့ပြီးသော မြေသာပေမာဏနှင့် မြေသာအမျိုးအစားတို့ကိုသာလျှင် မှတ်သားထားရမည်။

သတိပြုရန် ။ အထွက်နှုန်းထိခိုက်မှုကို ရှေ့ငှားရန် အောက်ပါအတိုင်း လိုက်နာရပါမည်။

ტიკა ბუჭი: რე: ტიმ ენდ. ჭილი:

- တူညီသောသက်တမ်းရှိ အခြားသီးနှံနှင့် စပါးပင်၏ ရေလိုအပ်ချက်ကို နှိုင်းယုံဥယျာဉ် စပါးပင်၏ ရေလိုအပ်ချက်သည် ပို၍မြင့်မားပါသည်။
 - ရေပေးသွင်းမှုသည် စပါးသီးနှံပင်၏ အထွက်နှုန်း အဖော်တွင် လွမ်းမှုမျှရှိသောကြောင့် ရေသွင်းသည့် အချိန် စနစ်တကျ လုပ်ဆောင်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ သီးနှံပင်ကြီးထွားနေစဉ် ကာလအတွင်းစပါးပင်၏ ရေလိုအပ်ချက်သည် အဆောင်းပြုးပင်များ ကောင်းစွာ ရှင်သန့်ဖြိုးသည့်အဆင့်တွင်ပို၍မြင့်မားပါသည်။
 - စပါးပင်၏ အရေးကြီးအုံသောအဆင့်သည် ပင်များ ထွက်ချိန်မှ ပန်းပွင့်ချိန်အထိ ဖြစ်သည်။ ဤကာလတွင် မြတွေးအစိစာတ် မလုံလောက်မှု ကြောင့် စပါးပင်အပေါ် ထိခိုက်မှုမရှိသော်ပါ။
 - အနုစတင်ထွက်ချိန်မှစ၍ ပန်းပွင့်သည့်အဆင့်ထိ လိုအပ်သောရေပမာဏကို သေချာစွာ သွင်းပေးရပါမည်။
 - အနုများရင့်မှုညွှန်ချိန် တူညီစေရန်အတွက် ကွင်းအတွင်းမှရေကို မရှိတ်သိမ်းမီ ကြိုတင်ထုတ်ထားရပါမည်။

ပေါင်းမြက်နှစ်မျိုးခြင်း

- ပေါင်းမြက်နှစ်မျိုးမှုများကို မြေပြင်ပြီး (၂၁) ရက်အကြာတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ရပါမည်။
- ပေါင်းသတ်ဆေးကို စိုက်ပျိုးပြီး (၁၀-၂၀) ရက်အကြာ၊ ပေါင်းရွက် (၃-၅) ရွက် ထွက်သည့်အချိန်တွင် အသုံးပြုရပါမည်။ အရည်အနေဖြင့် ဖျိန်းမည်ဆိုပါက တစ်ကေလျှင် (၂၂၀) မီလီလီတာ ဖျိန်းရပါမည်။

၃၂၇ - Fenoxaprop-ethyl + Ethoxysulfuron(Tiller Gold)

ဖျက်ပိုးနှင့် ရောဂါကာကဗွယ်နှစ်မျိုးခြင်း

- ကွင်းဆင်းစစ်ဆေးမှုများကို စဉ်ဆက်စပြတ်ပြရွာပ်၍ လိုအပ်မှသာလျှင် ပိုးသတ်ဆေးကို အသုံးပြုရပါမည်။
- စပါးပင်၏ အစောင့်းကြီးထွားမှုအဆင့် (ရွှေ့ပြောင်းစိုက်ပျိုးပြီး (၃၀-၄၀) ရက်) တွင် စပါးရွက်တစ်ရွက်လုံးကို ပိုးစွားကျရောက်ခြင်းခံရပါက ပျက်စီးသွားသော အရွက်နေရာတွင် အစားထိုးသရှင်သနနိုင်ပါသည်။
- ဖျက်ပိုးများနှင့် ရောဂါများခိုအောင်းနိုင်သော ပေါင်းမြက်နှင့် ပင်ကြွင်းပင်ကျွန်းများကို ဖျက်ဆီးပစ်ရပါမည်။

- စိုက်ကွင်းပတ်ဝန်းကျင်ကို ရှင်းလင်းထားရန်နှင့် ဤကြောက်ဆီးမှုမှုကာကွယ်နှင့်ရန် အတွက် တစ်ကွင်းတစ်စပ်တည်းရှိ လယ်ကွက်များကို တစ်ပြိုင်တည်းစိုက်ပျီးရပါမည်။
- ဤကြောက်ဖျက်ဆီးမှုသည် အစိုက်ပြဿနာတစ်ခုဖြစ်ပါက “အဖွဲ့အစည်းဖြင့် စပေါင်းလုပ်ဆောင်မှု” (“Coordinated Community Actions”) ဖြင့် ဤကြောက်မျီးများချိန် ရာသီမတိုင်မီ ဤကြောက်နှင့်နှင့်မှုကို ပြုလုပ်ရပါမည်။
 - ဤကြောက်များကိုထောင်ချောက်ဆင်ဖမ်း၍ နှိမ်နှင့်ရန်
 - ဤကြောက်တွင်းများကို တူးပြီးဖျက်ဆီးရန်
 - အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လယ်ကွက်များအားလုံးကို (၂)ပတ်အတွင်း တစ်ပြိုင် တည်းစိုက်ပျီးရန်
 - ဤကြောက်ဖျက်ဆီးမှု (၁၀)% ထက် ပိုမှုသာလျှင် ထောင်ချောက်ဖြင့် ဖမ်းသည့်စနစ် ကျင့်သုံးရန်
 - လိုအပ်မှသာလျှင် ဤကြောက်သတ်ဆေးအသုံးပြုရန်

ရိတ်သိမ်းခြင်းနှင့် ရိတ်သိမ်းချိန်လွန်းသည့်ပညာ

- စပါးနံများ (၈၀-၈၅)% ကောက်ရှိုးရောင်ပြောင်းသွားသည့်အချိန်တွင် ရိတ်သိမ်းရပါမည်။
- ရိတ်သိမ်းပြီးပြီးချင်း ခြေလျှော် (၂၄)နာရီအတွင်း အခြေက်ခံခြင်းပြုလုပ်ရပါမည်။

- ကွန်ကရစ်တလင်းပေါ်တွင် (၀.၈-၁.၆) လက်မအထူဖြင့် စပါးများကို (၂-၃)ရက် ကြာ နေလှန်းအခြားက်ခံ၍ ညီညာညာခြားကြသော စေရန်အတွက် နာရိဝိက်ခြား လျင်တစ်ကြိမ်အထက် အောက်လှန်ပေးရပါမည်။
- မျိုးအဖြစ်သိလောင်မည့် စပါးသည် အစိဓါတ် (၁၂)% ရှိရပါမည်။
- စားသုံးမှုအနေဖြင့် သိလောင်မည့် စပါးသည် အစိဓါတ် (၁၄)% ရှိရပါမည်။
- စပါးမျိုးစွဲများအား သိလောင်ရာတွင် ပိုးကောင်များနှင့် ကြွက်များအန္တရာယ်မှ ကာကွယ်နိုင်ရန်အတွက် လေဝင်လေထွက်ကောင်းသောနေရာများတွင် အလုပ်ပိတ် အိတ်များဖြင့် သိလောင်ထားရှိပါမည်။
- စိတ်စင်သုံးသောစပါးစွဲများအား ချက်ချင်းဖယ်ရှားပစ်ရပါမည်။
- သိလောင်သည့်နေရာသည် လုံးဝခြားကြသော ပြီးသန့်ရှင်းသော နေရာဖြစ်ရပါမည်။

တိုက်ရိုက်အစိမျိုးစွဲချိုက်ပျိုးနည်းစနစ်အတွက် အကောင်းဆုံးစိမ်ခန့်ခွဲမှ နည်းလမ်းများ သင့်တော်သောမျိုးများရွေးချယ်မှု

မျိုးရွေးချယ်ရာတွင် အထွက်ကောင်းခြင်း၊ ပိုးရာသီတွင် ရေဝပ်ဒက်ခံနိုင်ခြင်းနှင့် ရေငတ်ဒက်ခံနိုင်ခြင်း၊ ဖျက်ပိုးကျရောက်မှုနှင့် မြေဆီလွှာပြသာနာကို ခံနိုင်ရည်ရှိခြင်း၊ သင့်လော်သော သက်တမ်းရှိခြင်းနှင့် စားသုံးမှုအရည်အသွေးကောင်းမွန်ခြင်းစသည် လက္ခဏာများနှင့် ပြည့်စုံသော မျိုးများအား ရွေးချယ်စိုက်ပျိုးရပါမည်။ (ဇယား ၁)

ယေား-၁ စပါး-ပဲသီးနှံစံတွင် မိုးစပါးရာသီအတွက် ထောက်ခံချက်ရရှိထားသောစပါးမျိုးများ

အမည်	ရှင်မှည်ဆိုင် (ရက်)	အပင်အမြင် (လက်မ)	တစ်ကေအတွက် (တင်း/မက)	ထင်ရှားသည့် လက္ခဏာ	မျိုးစတင် ထုတ်ဝေ သည့်နှစ်
၁. ပေါ်ခေန်းရင်	၁၉၉	၅၃၅	၆၀-၇၁	ရန်ဇွဲး	၁၉၅၅
၂. ရွှေဝါတွန်း	၁၉၅	၄၈	၁၀၀-၁၃၁	အတွက်နှုန်းကောင်း	၁၉၅၅
၃. ရွှေဘာဓာ်	၁၇၂	၅၉	၈၁-၁၀၀	ဆားငန်းအတွက်နှင့်၊ မျိုးတွောက်ပေါက်လွယ်ခြင်း	၁၉၅၅
၄. ရွှေဖြူည်းတွန် (PSB RC68 or IRRI 119)	၁၅၆	၄၇	၁၀၀-၁၃၁	မိုးဒေါ်အတွက်နှင့် ရွှေဖြူည်းအတွက်နှင့်	၂၀၀၄
၅. ဆင်းသွယ်လတ်	၁၄၀	၅၄	၁၂၁-၁၃၁	အတွက်နှုန်းကောင်း	၂၀၀၄
၆. ဆင်းသွေ	၁၄၀	၄၃	၁၀၀-၁၃၁	ဘတ်တိုးရှိုးယားရောဂါဌနှင့်	၂၀၀၇
၇. ရေမြှုပ်နှံ-၁ (Swarna-Su1)	၁၄၃	၄၀	၉၁-၁၀၀	ရေမြှုပ်နှံအတွက်နှင့်	၂၀၂၂
၈. ဆားငန်း ဆင်းသွယ်လတ်	၁၄၂	၄၃	၉၁-၁၀၀	ဆားငန်းအတွက်နှင့်	၂၀၀၃
၉. RMNTK-UL-16	၁၄၅	၅၆	၁၀၀-၁၁၁	လယ်မြေနှိုးကောင်းသောက် အတွက်ကောင်းမျိုး	၂၀၀၄
၁၀. ရေမြှုပ်နှံ-၂ (BR11-Sub1)	၁၃၅	၄၄	၁၀၀-၁၃၁	ရေမြှုပ်နှံအတွက်နှင့်၊ အတွက်နှုန်းကောင်း	၂၀၁၅
၁၁. မနော့သွေ-၂	၁၂၅	၄၄	၁၀၀-၁၂၁	ဘတ်တိုးရှိုးယားရောဂါဌနှင့်	၂၀၁၅
၁၂. ဆင်းသွေ့ရှိုး (Tephana-170-DB)	၁၂၅	၅၀	၉၁-၁၀၀	လယ်မြေနှိုးကောင်းသောက် အတွက်ကောင်းမျိုး	၂၀၁၅
၁၃. ဖြည့်တော်ရင် (IR77542-90-111-5)	၁၂၆	၄၆	၉၁-၁၀၀	သက်တမ်းတိုးအတွက် ကောင်း၊ ရေရှိနှိုက်၊ စောစော ရှင်မှည်	၂၀၁၅

၄မြေပြုပြင်ခြင်း

- စပါးစိုက်ပျီးရန်အတွက် မြေပြင်ခြင်း
ကို မစိုက်မီ (၁) လကြိုတင်၍
ပြုလုပ်ရပါမည်။
- ထယ်မထိုးမီ (၁) ရက်အလိုတွင်
ကွင်းကို ရေလွှမ်းထားရန်နှင့် (၄)
လက်မအနက်ထိ ထယ်ထိုးရပါမည်။
- ထယ်ရေးအပြီး (၁)ပတ်အကြာတွင်
ပထမအကြိမ် ထွန် (၂) စပ်မွေ့ခြင်း
ကိုပြုလုပ်ပြီး ထယ်ရေးအပြီး (၂)
ပတ်အကြာတွင် ဒုတိယအကြိမ် ထွန်
(၂) စပ်မွေ့ခြင်းနှင့် မြေညီလေးခြင်းကို
ပြုလုပ်ရပါမည်။
- နောက်ဆုံးအကြိမ်ထွန် (၂)စပ်မွေ့ခြင်းနှင့် ကြမ်းတုံးဖြင့်မြေညီခြင်းကို ထယ်ရေးအပြီး
(၃) ပတ်တွင် ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။ မြေညီခြင်းသည် စိုက်ခင်းအတွက် လိုအပ်သော
ရေကို တိန်းထားနိုင်ရန်နှင့် သီးနှံပင်ကောင်းစွာရှင်သနဖြစ်ထွန်းရန်အတွက် အလွန်
အရေးကြီးသည်။
- စပါးမစိုက်ပျီးမီ ရေထုတ်ရမည်ဖြစ်သော်လည်း မြေမျက်နှာပြင် ခြောက်သွေ့
မသွားစေရန် ဂရပြုရပါမည်။
- မြေပြင်ခြင်းကိုကောင်းစွာပြုလုပ်ခဲ့ပါက ပေါင်းမြေကနိုမ်နှင့်ခြင်းနှင့် ခါတ်မြော့က
အသုံးပြုခြင်း လုပ်ဆောင်ရာတွင် လွယ်ကူပေါ်သည်။

မျိုးစွဲစီမံခန့်ခွဲမှုနှင့် ရိုက်ပျိုးခြင်း

- မျိုးစွဲများအား မျိုးပေါ်မှတည်ပြီး (၂၄)နာရီကြာ ရေစိမ်၍ (၂၄-၃၆)နာရီကြာ မျိုးအပ်ထားခြင်းဖြင့် ကြိုက်မျိုးသွေ့သွေ့ဖောက်ထားရပါမည်။
- မျိုးစွဲများ တစ်စွဲနှင့်တစ်စွဲပူးကပ်မှုမရှိဘဲ လွယ်ကူစွာစိုက်ပျိုးနိုင်ရန် မျိုးသွေ့သွေ့ပေါက်များအား မစိုက်ပျိုးမီ အရိပ်ထဲတွင်(၁၀-၁၅)မိနစ်ကြာအောင် လေဖြင့် အခြောက်ခံထားရပါမည်။
- တိုက်ရိုက်အစွဲချက်ရိုယာကို အသုံးပြု၍ စပါးစွဲများအား စိုက်ပျိုးရပါမည်။
- တိုက်ရိုက်အစွဲချက်ရိုယာ၏ မျိုးစွဲပုံးထဲတွင် မျိုးစွဲများ၏ သုံးပုံနှစ်ပုံထက်ပို၍ ထည့်ခြင်း မပြုရပါ။
- တိုက်ရိုက်မျိုးစွဲချက်ရိုယာကို ဖြေးဖြေးမှန်မှန်လမ်းလျောက်၍ ဆွဲသွားရပါမည်။
- ပေါင်းမြက်များအား သေချာစွာနှစ်နှင့်ရန်နှင့် မြော်ဇာဂျားသည့်အချိန်တွင် ကွဲ့အတွင်း ရေကို (၁.၂-၂.၀)လက်မအနက် သွင်းထားရန်လိုပါသည်။

အာဟာရပါတ်စီမံခန့်ခွဲမှု

စိုက်ပျိုးရေးသုတေသနပြီးစီးဌာနမှ ထောက်ခံထားသည့်နှင့်ထားမှာ တစ်ဇကလျှင် နိုက်ထရိုဂျင် (၂၆) ကိုလိုကရမဲ့၊ ဖော့စပရပ် (၁၂) ကိုလိုကရမဲနှင့် ပိုတက်ဆီယမ် (၁၂) ကိုလို ကရမဲနှင့် ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ဇကလျှင် အသုံးပြုရမည့် မြေဉာဏ်နှင့် ပါတ်မြေဉာဏ် အမျိုးအစားများမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

စဉ်	တိုက်ထိုက်အဖိုးပြုချေ စိုက်ပျိုးပြုခြင်းအတွက် ထည့်သွေးရမည့်အရိုင်	ပေါ်စွမ်းကြော အဖိုးအစား	ပေါ်စွမ်းကြော နှင့်ထား (ကိုလိုကရမဲ/ဇက)	အာဟာရပါတ်(ကိုလိုကရမဲ)/ဇက		
				နိုက်ထရို ဂျင်	ဇော်စပရပ်	ပိုတက် ဆီယမ်
၁	နိုက်ပျိုးပြုး (၁၀-၂၀) ရက်	၁၅-၁၅-၁၅ ကွန်ပေါင်း	၄၀	၆	၆	၆
၂	နိုက်ပျိုးပြုး (၂၅-၃၅) ရက်	ယူရှိုးယား (၄၆-၀-၀)	၁၀	၅	-	-
		၁၅-၁၅-၁၅ ကွန်ပေါင်း	၄၀	၆	၆	၆
၃	နိုက်ပျိုးပြုး (၄၅-၅၀)ရက်	ယူရှိုးယား (၄၆-၀-၀)	၂၀	၆	-	-
	စုစုပေါင်း			၂၆	၁၂	၁၂

မှတ်ချက်။ ကွန်ပေါင်းပါတ်မြေဉာဏ်အစား ယူရှိုးယား(၅၇ ကိုလိုကရမဲ/ဇက) တို့ရပါမြေဉာဏ် (၂၀ ကိုလိုကရမဲ/ဇက) နှင့် ပိုတက်(၅၇)မြေဉာဏ် (၂၆ ကိုလိုကရမဲ/ဇက)ကို အစားထိုး အသုံးပြုရှင်ပါသည်။

- ယူရှိုးယားပါတ်မြေဉာဏ်ကို (၅၇)ကိုလိုကရမဲ (နိုက်ထရိုဂျင် ၂၆ကိုလိုကရမဲ /ဇက) နှင့်ဖြင့် ရွှေ့ပြောင်းနိုက်ပျိုးပြုး(၇)ရက်၊ ပင်ဗျားအများဆုံးထွက်ချိန်နှင့် ပန်းစတင် ပွင့်သည့်အချိန်တို့တွင် (၃)ကြိမ်ခွဲ၍ ကျေးရပါမည်။
- တို့ရပါမြေဉာဏ်ကို (၂၀)ကိုလိုကရမဲ/ဇက(ဖော့စပရပ် ၁၂ ကိုလိုကရမဲ /ဇက) နှင့်ဖြင့် မြေခံအဖြစ် အသုံးပြုရပါမည်။
- ပိုတက်(၅၇)မြေဉာဏ်ကို (၂၆)ကိုလိုကရမဲ/ဇက (ပိုတက်ဆီယမ် ၁၂ကိုလိုကရမဲ/ဇက) နှင့်ဖြင့် ရွှေ့ပြောင်းနိုက်ပျိုးပြုး (၇) ရက်နှင့် ပင်ဗျားအများဆုံးထွက်ချိန်တို့တွင် အညီအမျှကျေးရပါမည်။

ရေလိုအပ်ချက်စီမံခန့်ခွဲမှု

- တူညီသောသက်တင်းရှိ အဓိုးသီးနှံနှင့် စပါးပင်၏ ရေလိုအပ်ချက်ကို နှိုင်းယူဉ်လျှင် စပါးပင်၏ ရေလိုအပ်ချက်သည် ပို၍မြင့်မားပါသည်။
- ရေပေးသွင်းမှုသည် စပါးသီးနှံ၏ အထွက် နှုန်းအပေါ်တွင် လွမ်းစီးမှုရှိသောကြောင့် ရေသွင်းသည့်အချိန်ကို စနစ်တကျ လုပ်ဆောင်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ သီးနှံပင် ကြီးထွား နေစဉ် ကာလအတွင်း စပါးပင် ၏ ရေလို အပ် ချက် သည် အစောပိုင်းပျိုးပင်များကောင်းစွာ ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးသည့် အဆင့်တွင် ပို၍မြင့်မားပါသည်။
- စပါးပင်၏ အရေးကြီးဆုံးသောအဆင့်သည် ပင်များထွက်ချိန်မှ ပန်းပွင့်ချိန်အထိ ဖြစ်သည်။ ဤကာလတွင် မြေတွင်းအစိုက်တစ်မလုံလောက်မှုကြောင့် စပါးပင်အပေါ် ထိခိုက်မှု မရှိသင့်ပါ။
- အနုစထွက်ချိန်မှစ၍ ပန်းပွင့်သည့်အဆင့်ထိ လိုအပ်သောရေပမာဏကို သေချာစွာ သွင်းပေးရပါမည်။
- အနုများရင့်မှည့်ချိန်တူညီစေရန်အတွက် ကွင်းအတွင်းမှရောဂါး မရှိတေသိမီမံ့မီ ကြိုတင်ထုတ်ထားရပါမည်။

ပေါင်းမြက်နိမ့်နင်းခြင်း

- ပေါင်းမြက်နိမ့်နင်းမှုကို မြေပြင်ပြီး(၂၁)ရက်အကြာတွင် စတင်လုပ်ဆောင်ရပါမည်။ ပေါင်းသတ်ဆေးကို စိုက်ပျိုးပြီး(၁၀-၂၀)ရက်အကြာ၊ ပေါင်းရွက်(၃-၅)ရွက်ထွက်သည့်အချိန်တွင် အသုံးပြုရပါမည်။ အရည်အနေဖြင့် ဖျော်းမည်ဆိုပါက တစ်ကေလျှင်(၃၂၀)မီလီလီတာ ဖျော်းရပါမည်။

ဥပမာ - Fenoxaprop-ethyl + Ethoxysulfuron(Tiller Gold)

ဖျက်ပိုးနှင့် ရောဂါကာကွယ်နှစ်နှင့်ခြင်း

- ကွင်းဆင်းစစ်ဆေးမှုများကို စိုးဆက်မပြတ် ပြည်ပ၍ လိုအပ်မှုသာလျှင် ပိုးသတ်ဆေးကို သုံးပြုရပါမည်။
- စပါးပင်၏ အစောပိုင်းကြီးထွားမှုအဆင့် (ရွှေ၊ ပြောင်းစိုက်ပျိုးပြီး (၃၀-၄၀) ရက်) တွင် စပါးချက်တစ်ချက်လုံးကို ပိုးမွားကျရောက်ခြင်းခံရပါက ပျက်စီးသွားသော အချက်နေရာတွင် အစားထိုး ရှင်သန် နိုင်ပါသည်။
- ဖျက်ပိုးများနှင့် ရောဂါများခိုအောင်းနှင့်သာဖြင့် ပေါင်းမြှုက်နှင့် ပင်ကြွင်းပင်ကျန်များကို ဖျက်ဆီးပစ်ရပါမည်။
- စိုက်ကွင်းပတ်ဝန်းကျင်ကို ရှင်းလင်းထားရန်နှင့် ကြောက်ဖျက်ဆီးမှုမှ ကာကွယ်နှင့်ရန် အတွက် တစ်ကွင်းတစ်စင်တည်းရှိ လယ်ကွက်များကို တစ်ပြိုင်တည်းစိုက်ပျိုးရပါမည်။
- ကြောက်ဖျက်ဖျက်ဆီးမှုသည် အဓိကပြဿနာတစ်ခုဖြစ်ပါက အဖွဲ့အစည်းဖြင့် စပေါင်းလုပ်ဆောင်မှု (“Coordinated Community Actions”) ဖြင့် ကြောက်ဖျက်ဆီးမှုများခံနိုင် ရာသီမတိုင်မီ ကြောက်နှစ်နှင့်မှုကို ပြည်ပရပါမည်။
 - ကြောက်များကိုထောင်ချောက်ဆင်ဖော်၍ နှစ်နှင့်ဗျားရန်။
 - ကြောက်တွင်းများကို တူးပြီးဖျက်ဆီးရန်။
 - အနီးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လယ်ကွက်များအားလုံးကို(၂)ပတ်အတွင်း တစ်ပြိုင်တည်းစိုက်ပျိုးရန်။
 - *Rattus/Mus* ကြောက်ဖျက်ဖျက်ဆီးမှု (၁၀)% ထက် ပို့မှုသာလျှင် ထောင်ချောက်ဖြင့် ဖမ်းသည့်စနစ် ကျင့်သုံးရန်။
 - လိုအပ်မှုသာလျှင် ကြောက်သတ်ဆေးအသုံးပြုရန်။

ရိတ်သိမ်းခြင်းနှင့် ရိတ်သိမ်းချိန်လွန်နည်းပညာ

- စပါးနှုန်းများ (၈၀-၈၅)% ကောက်ရိုးရောင်ပြောင်းသွားသည့်အချိန်တွင် ရိတ်သိမ်းရပါမည်။
- ရိတ်သိမ်းပြီးပြီးချင်း ချက်ချင်းခြေလျှော့ရန်နှင့် (၂၄)နာရီအတွင်း အခြောက်ခံရပါမည်။
- ကွန်ကရစ်တလင်းပေါ်တွင် (၀.၈-၁.၆) လက်မအထူဖြင့် စပါးများကို (၂-၃)ရက်ကြာ နေလှန်းအခြောက်ခံ၍ ညီညိုညာညာခြောက်သွေ့စေရန်အတွက် နာရီဝက်ခြားလွင် တစ်ကြိမ်းအထက် အောက်လှန်ပေးရပါမည်။
- မျိုးအဖြစ်သို့လျှင်မည့် စပါးသည် အစိုက် (၁၂)% ရှိရပါမည်။
- စားသုံးမှုအနေဖြင့် သို့လျှင်မည့် စပါးသည် အစိုက် (၁၄)% ရှိရပါမည်။
- စပါးမျိုးစွဲများအား သို့လျှင်ရာတွင် ပိုးကောင်များနှင့် ကြွက်များအန္တရာယ်မှ ကာကွယ်ရိုင်ရန်အတွက် လေဝင်လေထွက်ကောင်းသောနေရာများတွင် အလုံပိတ် အိတ်များဖြင့် သို့လျှင်ထား ရှိပါမည်။
- စိတ်စင်သွားသောစပါးစွဲများအား ချက်ချင်းပယ်ရှားပစ်ရပါမည်။
- သို့လျှင်သည့်နေရာသည် လုံးဝခြောက်သွေ့ပြီးသုန္တရှင်းသော နေရာဖြစ်ရပါမည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး နိုက်ညီမြို့နယ်နှင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး မအုပ်စီးနယ်တို့တွင် စမ်းသပ်လေ့လာ တွေ့ရှိချက်

စီမံကိန်းဧရာဝတီများတွင် အကောင်းဆုံးစီမံခန့်ခွဲမှုနည်းစနစ်သစ်များကို အဓိက လုပ်ဆောင်ခဲ့ပြီး စပါး- ပဲမျိုးစုံ သီးနှံပုံစံများနှင့် ရိုက်သိမ်းချိန် စီမံခန့်ခွဲမှုများ တိုးတက်လာ စေရန် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

မျိုးယဉ်ပြိုင်ရွေးချယ်ခြင်း

- တောင်သူများပါဝင်သော အစုအစွမ်းမှတောင်သူများကိုယ်တိုင် စပါးနှင့်ပဲမျိုးစံများ၏ မျိုးယဉ်ပြိုင်စီမံခန့်ခွဲမှုနည်းစနစ်များတွင် အထွက်ကောင်း၍ ရာသီဥတု ဒဏ်ခံနိုင်သော မျိုးသစ်များကို စမ်းသပ်စိုက်ပျိုးခြင်းဖြစ်ပြီး မျိုးယဉ်ပြိုင် ရွေးချယ်ခြင်းကို အဆင့်(၃)ဆင့်ဖြင့် စစ်ဆေးအကဲဖြတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။
- ပုံ-(၁)ပထမအဆင့်တွင် စီမံကိန်းကျေးဇူး စပါးမျိုးကွဲ(၁၀)မျိုးမှ (၁၅)မျိုးကို အကွက် (၁) ကွက်ထဲတွင် RCB ဒီဇိုင်းကို အသုံးပြု၍ထပ်ပြုကြရှိ(၃)ကြော်ဖြင့် စမ်းသပ်စိုက်ပျိုးခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ စမ်းသပ်စိုက်ပျိုးခဲ့သည့် မျိုးများမှ တောင်သူများ

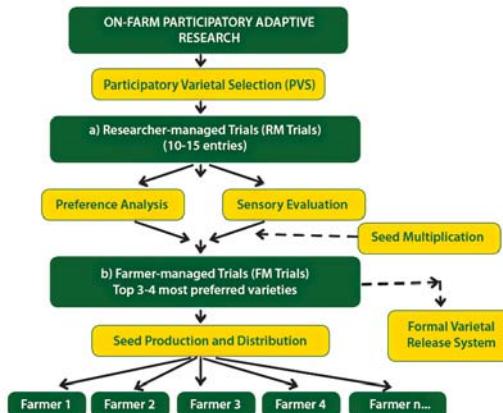

Fig. 1. Participatory varietal selection process flow.

အတွေ့အကြံပေါ် အခြေခံ၍ ရောင်းကျင်သောမျိုးများ၊ ဆားငန်းကျင်သော မျိုးများ၊ ရော့မြှုပ်းကျင်ကို အများဆုံး (J)ပတ်ထိ ခံနိုင်သောမျိုးများကို ရွှေးချယ်ခဲ့ပါသည်။

- အဆင့်(J)တွင်စပါးစိုက်ပျိုးရာသီ၌ တောင်သူများမှ စပါးပင်၏ ရပ်သွင်ပြင် လက္ခဏာများအပေါ် ငြင်းတိုကြိုက်နှစ်သက်သည့် တိပ်ဆုံးမျိုး(R)မျိုးမှ ဂုံးမျိုးကို နှစ်သက်မှုဖြင့် ရွှေးချယ် စီစဉ်ခြင်း (PA) အရတွက်စစ်ခဲ့ပါသည်။
- နောက်ဆုံးအဆင့်တွင် မျိုး(R)မျိုးမှ ဂုံးမျိုးကို ချက်ပြုတွင်းနှင့် အနဲ့အရသာ စစ်ဆေးခြင်း (SE) တို့တို့ စမ်းသပ်ခဲ့ပြီး နှစ်သက်မှုဖြင့် ရွှေးချယ်စီစဉ်ခြင်း (PA) မှ ရရှိခဲ့သော အကောင်းဆုံးမျိုး(R)မျိုးနှင့် ပေါင်းစပ်၍ တောင်သူကွင်းတွင် အကွက် ငယ်စမ်းသပ်ကွက်အဖြစ် ပြန်လည်စိုက်ပျိုး ခဲ့သည်။

Preference analysis.

Sensory evaluation

- ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မိုးရာသီတွင် စပါးမျိုး (C) မျိုးကို တောင်သူမျိုး(J)မျိုးနှင့် ယုံးမြှုပ်းများကို မအုပ် မြှုံးနှစ် ခိုက်ညီးမြှုံးနှစ်တို့တွင် စမ်းသပ် စိုက်ပျိုးခဲ့ပါသည်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ် မိုးရာသီ၌ မအုပ်မြှုံးနှစ်တွင် မျိုးရွှေးချယ်ခြင်းနှင့် အနဲ့အရသာ စမ်းသပ်ခြင်းများအရ တောင်သူများမှ ဆင်းသွယ်လတ်၊ IR77542-90-1-1-1-5 (ပြည်တော်ရင်)၊ ရွှေပြည်တန်၊ မနောသူခနှင့် ဆားငန်းဆင်းသွယ်လတ် မျိုးများကို ရွှေးချယ်ခဲ့ကြသည်။ ခိုက်ညီးမြှုံးနှစ်တွင် ဆင်းသွယ်လတ်၊ ဆားငန်းဆင်းသွယ်လတ်၊ ရွှေပြည်တန်၊ ပြည်တော်ရင်၊ ဧည့်သွေမျိုးများကို ရွှေးချယ်ခဲ့ပါသည်။

- မျိုးရွေးချယ်ခြင်းနှင့် အနံအရသာ စမ်းသပ်ချက်များအပေါ်အခြေခံ၍ ၂၀၁၃၊ ၂၀၁၄၊ ၂၀၁၅ခုနှစ် မိုးရာသီတွင် မအုပင်နှင့်ဒိုက်ညီးမြို့နယ်တို့၏ IR77542-90-1-1-1-5 (ပြည်တော်ရင်)၊ IRRI 119 (ရွှေပြည်တော်)၊ ဆားငန်ခံ ဆင်းသွယ်လတ်၊ ဆင်းသွယ်လတ်နှင့် မနောသွေ-၂ မျိုးများကို ရွေးချယ်ခဲ့ပါသည်။
- ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ မိုးရာသီတွင်တောင်သူကွင်းများ၏ ဆင်းသွယ်လတ်နှင့် တောင်သူ မျိုးကို အကွက်ငယ်စမ်းသပ်ကွက်ဖြင့် ယဉ်ပြုင်စမ်းသပ်ခဲ့ပါသည်။ ၂၀၁၃ ခုနှစ် မိုးရာသီတွင် မအုပင်မြို့နယ်၏ စမ်းသပ်ချက်များအရ တောင်သူများသည် ဆင်းသွယ် လတ်စပါးမျိုးကို ပိုမိုကြိုက်နှစ်သက်ခဲ့ပါသည်။ တောင်သူ(၁၂)ဦး ပူးပေါင်း၍ မျိုးရွေးချယ်စိုက်ပျိုးခြင်းများကို ပြုလုပ်ခဲ့ရ ရော်းနှင့်မြုပ်နည်းကြောင့် တောင်သူ (၈)ဦး၏ ကွင်းများမှသာသွေ့ပွင့် အထွက်နှုန်းအကောင်းဆုံးကို ရရှိခဲ့ပါသည်။ တောင်သူမျိုးများမှ တစ်ကေလျှင် ပျမ်းမျှအထွက်နှုန်း (၆၉) တင်းနှင့် အထွက်တင်း (၅၇) တင်းမှ(၇၇) တင်းထိ ထွက်ရှုခဲ့ပြီး ဆင်းသွယ်လတ်စပါးမျိုးမှာ တစ်ကေလျှင် ပျမ်းမျှအထွက်တင်း(၈၁)တင်းနှင့် အထွက်တင်း(၇၁)တင်းမှ(၉၉) တင်းအထိ ထွက်ရှုခဲ့ပါသည်။

ပိုမိုကောင်းမှုနှင့်သာ ပျိုးဘောင်ပြင်ဆင်ခြင်းနှင့် မြော်ဗောစီမံခန့်ခွဲခြင်း:

- ပျိုးဘောင်ပြင်ဆင်ရာတွင် အကျယ်(၃၃)ပေ၊ အရှည်(၆၆)ပေနှင့်အမြင့် (၆) လက်မရှိ ပျိုးဘောင်ကိုပြင်ဆင်ခဲ့ပါသည်။ မြော်ဗောနှင့်သားများကို စိုက်ပျိုးရေးသာသနမှ သတ်မှတ်သားသောနှုန်းသားများဖြင့် တစ်ကေလျှင် နိုက်ထရှုဂျင် (၂၁)ကိုလိုကရမဲ့၊ ဖော်စောင်ပဲ (၁၆) ကိုလိုကရမဲ့၊ ၁၇ (၂၁) ကိုလိုကရမဲ့နှင့် သဘာဝမြော်ဗော (၂၄၂၉) ကိုလိုကရမဲ့တို့ကို ပျိုးဘောင်ပြင်ဆင်ရာတွင် အသုံးပြုခဲ့ပါသည်။ နိုက်ပျိုးပြီး နောက်ပိုင်းတွင် တစ်ကေလျှင် နိုက်ထရှုဂျင် (၂၄) ကိုလိုကရမဲ့နှင့် ပိုတက်ဆီယစ်(၈) ကိုလိုကရမဲ့တို့ကို အသုံးပြုခဲ့ပါသည်။

- မအုပ်မြို့နယ်တွင် ပိုမိုကောင်းမွန်သောပျိုးဘောင်ပြင်ဆင်ခြင်းနှင့် မြေသာစီမံခို့ခိုး (ISB+INM) နှင့် ဘောင်သူအသုံးပြုသော ပျိုးဘောင်ပြင်ဆင်ခြင်းနှင့် အတူ ဘောင်သုသုံးစွဲသည့် မြေသာရန်းထား (FP) တို့ကို ယဉ်ပြင်စမ်းသပ်ခဲ့ရာတွင် (ISB+INM) မှ အထွက်နှုန်း(၈၁%)ရာရိနှုန်း ပိုမိုတိုးတက်ခဲ့ပါသည်။
- င်းတို့၏ ကုန်ကျစရိတ်မှာ (၃၄.၂%) ပြောင်းလဲခဲ့ပြီး ဝင်ငွေမှာ (၂၂.၉%) ရော့နည်းခဲ့ပါသည်။ ဒိုက်ဦးမြို့နယ်တွင် အထွက်နှုန်းမှာ ကွာခြားခြင်းမရှိသော်လည်း ထုတ်လုပ်မှု ကုန်ကျစရိတ်မှာ (၃၆.၅%) ပြောင်းလဲခဲ့ပြီး ဝင်ငွေမှာ (၁၁.၈%) ပြောင်းလဲရရှိခဲ့ပါသည်။

ပျိုးစွဲချက်ရှိယာအသုံးပြု၍ အကောင်းဆုံးစီမံခန့်ခွဲမှုနည်းလမ်းများနှင့် ဘောင်သူရိုက်ပျိုးသော နည်းလမ်းများ နိုင်းယဉ်ခြင်း

- ၂၀၁၄ခုနှစ်၊ မြို့ရာသီတွင် မအုပ်မြို့နယ်၌ ရှစ်တန်းသွား ပျိုးစွဲချက်ရှိယာ (ဗိုလ်နှစ်) နိုင်ငံတွင်နှင့် လက်ပေါင်းလိုက်ကိရိယာ (push-type) ကို အသုံးပြု၍ ပါ:- ပဲပျိုးစံ သီးနှံပုံစံတွင် စမ်းသပ်စိုက်ပျိုးခဲ့ပါသည်။ င်းစမ်းသပ်တွေရှိချက်တွင် ပျိုးစွဲချက်ရှိယာ အသုံးပြု၍ အကောင်းဆုံး စီမံခန့်ခွဲမှုစိုက်ပျိုးခြင်းမှ အကျိုးအမြတ် (၁.၆၆) ရရှိခဲ့ပြီး ဘောင်သူသမားပိုးကျစိုက်ပျိုးခြင်းမှ အကျိုးအမြတ် (၁.၄၁) ရရှိခဲ့ပါ

သည်။ ငှါးစမ်းသပ်ခြင်းမှမျိုးစွဲချက်ရှိယာ အသုံးပြု၍ စိုက်ပျိုးခြင်းသည် တောင်သူ စိုက်ပျိုးနည်းထက် အထွက်နှင့်မှာ (၈%)၊ ကုန်ကျစရိတ် လျော့ကျမှုမှာ (၉%)နှင့် ဝင်ငွေမှာ (၄၈%)ထိ ပိုမိုရရှိခဲ့ပါသည်။ (ယေား J)

ယေား - J မအပင်ဖြူနယ် ပပါး - ပဲမျိုးစုံသီးနှံပုံစံတွင် မျိုးစွဲချက်ရှိယာအသုံးပြု၍ အကောင်းဆုံး စီမံခန့်ခွဲမှုနည်းလမ်းများနှင့် တောင်သူစိုက်ပျိုးသောနည်းလမ်းများ နှင့်ယုံ့ခြင်း

အတိုင်းအတာ	စိုက်ပျိုးနည်းစနစ်	ပြောင်းလဲစိုက်ပျိုးခြင်း(တောင်သူ စိုက်ပျိုးနည်း)
အထွက်နှင့်(တိုလိုကရုံ/ဟတ်တာ)	၃၆၄၀	၂၃၇၅
ဝင်ငွေ	၁၁၃.၆၆၄	၁၀၅.၃၇၁
ထုတ်လုပ်မှု ကုန်ကျစရိတ်	၆၇.၂၇	၇၄.၃၃၇
အမြတ်	၄၅၃၆၅	၃၀.၆၃၄
အကျိုးအမြတ်	၁.၆၆	၁.၄၀

အမေရိကန် ၁ ဒေါ်လာ = ၁၀၀၀ ကျပ်

ရိတ်သိမ်းချိန်လွန်နောက်ပိုင်းဆုံးရုံးမှုများကို အကဲဖြတ်ခြင်း

- ဤစမ်းသပ်ချက်များကို အကဲဖြတ်မှတ်တမ်းများ ပြုစရာတွင် (၁) သီးနှံထုတ်လပ်မှုလပ်ငန်းစဉ် တစ်လျောက် ဆုံးရုံးမှုများကိုတိုင်းတာခြင်း၊ (J) တောင်သူ အသုံးပြုသော နည်းစနစ်များနှင့် အကောင်းဆုံးစီမံခန့်ခွဲမှု စိုက်နည်းစနစ်များကို နှင့်ယုံ့ခြင်း၊ (၂) လေလွင့်ဆုံးရုံးရာသည်အချက် များကို သရပ်ပြခြင်း၊ (၄) ထိခုံးရုံးမှုများကို တောင်သူများကိုယ်တိုင် သိရှိစေရန်နှင့် ဆုံးရုံးမှုများ

Flatbed dryer

Solar bubble dryer

မှုပြပိုင်နိုင်စေရန် တောင်သူကိုယ်တိုင် ပူးပေါင်း ပါဝင်စေပြီး စမ်းသပ်ကွက်များ လုပ်ဆောင်ခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

- စမ်းသပ်လေ့လာချက်များတွင် စပါးရိတ်သိမ်းပြီးနောက် စပုံခြင်း၊ သယ်ယူခြင်း၊ ရိတ်ချေခြင်း၊ ချေလျော်ခြင်း၊ အခြောက်ခံခြင်း၊ သို့လျောင်ခြင်း၊ ကြိတ်ခွဲခြင်း စသည့်အဆင့်များတွင် လေ့လွင့်ဆုံးမှုများကို လေ့လာတွက်စစ်ခဲ့ပါသည်။ သီးနှံအရည်အသွေး ဆုံးရှုံးမှုများကိုလည်း တွက်စစ်ခဲ့ပါသည်။ စပါးကြိတ်ခွဲမှုတွင် အရောင်ပျက်ခြင်း၊ ပိုးမွှေးဖျက်ဆီးခြင်း၊ မျိုးညွှောက်ပေါက်မှနှင့် (၁၀၀%)တန်းမြင့် ဆန်ထုတ်လုပ်မှုတို့ကို တိုင်းတာစစ်ဆေးခဲ့ပါသည်။
- စပါးရိတ်သိမ်းပြီးနောက်ပိုင်းအဆင့်များဖြစ်သည့် ချေလျော်ခြင်း၊ အခြောက်ခံခြင်းနှင့် အဆင့်ခွဲခြင်းလုပ်ငန်းစဉ်တစ်လျောက် လေ့လာချက်များအရ(၁၀-၁၃%)ထိ လေလွင့် ဆုံးရှုံးမှုများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။ စပါးများပုံထားစဉ်တွင် ကြွက်ကျရောက်ဖျက်ဆီးမှုကြောင့် (၃%)လေလွင့် ဆုံးရှုံးခဲ့ပါသည်။ ရိတ်သိမ်းချိန်လွန်နောက်ပိုင်း အကောင်းဆုံး စီမံခန့်ခွဲမှုများကို အသုံးပြုခြင်း၊ ချက်ချင်းချွေး ချက်ချင်းရိတ်ခြင်း၊ စနစ်တကျ အခြောက်ခံခြင်း (ဥပမာ-Flatbed dryer ကို အသုံးပြု၍ အခြောက်ခံခြင်း၊ နေစိုးအင်ကို အသုံးပြု၍ အခြောက်ခံခြင်း) နှင့် သို့လျောင်စဉ်အတွင်း လေလွင့်အိတ်များ အသုံးပြုခြင်းတို့ကို စနစ်တကျဆောင်ရွက်နိုင်သဖြင့် (၁၃-၁၆%)ထိ လေလွင့်ဆုံးရှုံးမှုကို လျော့ချုနိုင်ပါသည်။
- ၂၀၁၃ခုနှစ်၊ မိုးရာသီတွင် သို့လျောင်ချိန်ကြွက်ကျရောက်ဖျက်ဆီးမှုကြောင့် သီးနှံများ (၁၀.၆၅%) ဆုံးရှုံးခဲ့ရပါသည်။ (၆)လအတွင်း ထိဆုံးရှုံးမှုသည် လူ(၅)ဦးစာ (၄)လအထိ စားသုံးနိုင်ပါသည်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ် မိုးရာသီတွင် ကြွက်ဖျက်ဆီးမှုကြောင့် (၁.၂၂%) ဆုံးရှုံးခဲ့ရပြီး (၆)လအတွင်း ဆုံးရှုံးမှုသည် လူ(၂)ဦးစာ (၁)လအတွင်း ထိုပြင်ကြွက်၏ အညစ်အကြေးများကြောင့် စပါးအရည်အသွေးကျဆင်းရသည်။
- ၂၀၁၄ ခုနှစ်တွင် ရိတ်သိမ်းချိန်လွန် လေလွင့်ဆုံးရှုံးမှု အကဲဖြတ်ခြင်းမြှု Light-weight Thresher ကို စတင်အသုံးပြုခဲ့ပါသည်။ ငှါးချေလျေ့စက်ကို အသုံးပြုခြင်း

ဖြင့် လေလွင့်ဆုံးမှုများမှာ (၅-၆%)ထိ လျော့ချွဲပါသည်။ စမ်းသပ်တွက်စစ်ချက်ကို ခြုံရုံသုံးသပ်ရာတွင် အကောင်းဆုံးစီမံခန့်ခွဲမှု နည်းလမ်းများကို အသုံးပြုခြင်းသည် စပါးလေလွင့်ဆုံးမှု (၁၈-၂၅%) ထိ လျော့ချွဲနိုင်ခဲ့ပါသည်။

- အကောင်းဆုံးစီမံခန့်ခွဲမှုနည်းလမ်းများကို အသုံးပြုခြင်းသည် တောင်သူအသုံးပြုသော မိရိုးဖလာနည်းများထက် ဆန်ကြော်စွဲမှုကောင်းမွန်ခြင်း၊ ဆန်အရည်အသွေး ကောင်းမွန်ခြင်းတို့ကို ရရှိစေပါသည်။
- စပါးချွဲလျော့ရှိတ်သိမ်းရာတွင် ကွင်းလဲတွင်စုပုံထားခြင်း၊ အချိန်မီမေချွဲလျော့နှင့်ခြင်း၊ နေဖြင့်ခြောက်ခံခြင်း၊ ရိုးရာနည်းဖြင့်သိလျောင်ခြင်းတို့ကြောင့် ဆန်ကြော်စွဲရာတွင် အရည်အသွေးကျဆင်းခြင်းနှင့် (၁၀၀%)တန်းမြင့် ဆန်ကြော်စွဲမှုတို့ကို အရည်အသွေးလျော့ကျမှုတို့ ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ လေ့လာသင်ယူမှု လုပ်ငန်းစဉ် တစ်လျောက်တွင် အရည်အသွေးကောင်းစပါးမျိုးများကို ရောင်းချွဲနိုင်ခြင်းဖြင့် တောင်သူများအတွက် စပါးချွဲနှင့် အမြင့်ဆုံးရရှိစေနိုင်မှုတို့ကို သရုပ်ပြ ဆောင်ရွက် ခဲ့ပါသည်။ စပေါင်းလေ့လာမှု (LA) သည် စပါးစိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှု လုပ်ငန်းစဉ်တစ်လျောက်တွင် ပါဝင်သောအဖွဲ့ဝင် အားလုံးပူးပေါင်း၍ ရိတ်သိမ်းချိန် လေလွင့်ဆုံးရှုံးမှုများကို လျော့ချွဲနိုင်ခြင်းနှင့် သီးနှံအရည်အသွေးတိုးတက်လာစေခြင်းတို့ကို စပေါင်း၍ အဖြေရှာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင့် စပေါင်းလေ့လာသင်ယူမှု (LA) လုပ်ငန်းစဉ်တွင် ရိတ်သိမ်းချိန်လွန်နောက်ပိုင်း စီမံခန့်ခွဲမှုအတွက်လည်း သင့်တော်သည် နည်းလမ်းများကို အကဲဖြတ်ပေးခဲ့သည်။

ဤစိမ်ကိန်းသည် အဓိကအားဖြင့် (၄.၀)မှ (၅.၀)စကပိုင်ဆိုင်သော လုပ်ကွက်ငယ် တောင်သူများကို အကျိုးရှိစေရန်ဖြစ်သည်။ စိမ်ကိန်း၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်သည် မြန်မာနိုင်ငံ အောက်ပိုင်းတွင် စပါး-စပါး၊ စပါး-ပဲမျိုးစုံ စိုက်ပျိုးသော လုပ်ကွက်ငယ်တောင်သူများ၏ စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်မှုအနည်းဆုံး (၁၅) ရာခိုင်နှုန်းထိ တိုးတက်လာစေရန်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စပါးမျိုးသစ်များကို အကောင်းဆုံးစီမံခန့်ခွဲမှုစနစ်အသုံးပြု၍ စိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့် တောင်သူများ၏ စပါးစိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်နိုင်မှုမှာ (၃၅)ရာခိုင်နှုန်းထိ သာလွန်တိုးတက်လာမည်ဖြစ်သည်။

သတင်းရယူရန်အတွက် ဆက်သွယ်ရန်လိပ်စာ

Dr. Grant Singleton

Principal Scientist

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဆန်စပါးသုတေသနသန

E-mail:g.singleton@irri.org

Engr. Martin Gummert

Senior Scientist

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဆန်စပါးသုတေသနသန

E-mail:m.gummert@irri.org

Dr. Romeo Villamin Labios

Scientist II-Agronomist

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာဆန်စပါးသုတေသနသန

E-mail:r.labios@irri.org

ဒေါက်တင်မြှင့်

ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်

စိုက်ပျိုးရေးသုတေသနုံးစီးဌာန

E-mail:tintinm80@gmail.com

ဒေါက်တာစုဝင်း

ညွှန်ပြားရေးမှူး

မြေဆီလွှာ၊ ရေအသုံးချရချိန်စိုက်ပျိုးရေး အင်ဂျင်နီယာဉာဏ်ခွဲ၊ စိုက်ပျိုးရေးသုတေသနဦးစီးဌာန

E-mail: susuwinmyanmar@gmail.com

ဒေါက်တာထွန်းရွှေ

ညွှန်ပြားရေးမှူး၊ ပဲမျိုးစံဌာနခွဲ

စိုက်ပျိုးရေးသုတေသနဦးစီးဌာန

E-mail: htunshwe@gmail.com

ဒေါက်တာအေးမင်း

လက်ထောက်ညွှန်ပြားရေးမှူး(Project Manager)

စိုက်ပျိုးရေးသုတေသနဦးစီးဌာန

E-mail: ayespecial@gmail.com

အယ်ဒီတာ - ဘီလ်ဟာဒီ

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်း - အမ်မန္တရယ်လ်ပန်နီဆေးလ်

ဤစာစောင်ကို Australian Centre for International Agricultural Research

(ACIAR) ၏ အထောက်အပံ့ဖြင့် “မြန်မာနိုင်ငံအောက်ပိုင်းရှိ ဆန်စပါးအခြေခံ သီးနှ

ပုံစံ စိုက်ပျိုးသော လယ်သမားများ၏ ဝစ်းစာဖူလုံရေးနှင့် လူနေမှုဘဝမြှင့်တင်ရေး

စီမံကိန်း” မှ ဆောင်ရွက်ပါသည်။

“မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုမှုကို စိုက်ပျိုးရေးဦးစီးဌာန စပါးသီးနှံဌာနခွဲမှ ကူညီပါသည်။”

